

Barban, travanj 2007. • Broj: 17 • Godina VII.

Barbanski glasnik

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO

Srićan Vazam

Jeste li znali?

Naknada za održavanje groblja

Na području Općine Barban, na sva 4 groblja (Barban, Prnjani, Škitača i Sutivanac), a što u ostalim općinama nije slučaj, obitelji ne plaćaju kopanje groba. Kopanje groba obavlja općinski komunalni radnik.

Na području naše općine ne plaća se usluga korištenja mrvavačnica na grobljima. Općina plaća čišćenje tih prostora prije i nakon svakog pogreba.

Naknada za održavanje groblja plaća se po obitelji u iznosu 100 kuna godišnje, a što znači da Općina inkasira godišnje oko 100 tisuća kuna. Makar nekima to izgledalo puno, stvarno je stanje drugačije. Samo odvoz smeća košta godišnje za sva groblja oko 120 tisuća kuna, što znači da naknada ne pokriva niti tu jednu stavku. Utrošena voda na sva 4 groblja košta godišnje oko 10 tisuća kuna, ostala tekuća održavanja više od 20 tisuća, a usluga kopanja groba oko 40 tisuća kuna.

Sve navedeno je zasigurno dovoljan razlog da se naknada uredno plaća u dvije mjesечne polugodišnje rate.

Komunalni doprinos

Prigodom svake nove izgradnje, dužni ste platiti komunalni doprinos. On se plaća po kubičnom metru objekta. Općina Barban je krajem 2001. god. donijela odluku kojom se utvrdilo plaćanje, ovisno o zoni, u rasponu od 15-20 kuna po m³, a već je tada zakon dopušao iznos veći od 150 kuna. Međutim, kako bi se stimuliralo stambenu izgradnju, utvrdilo se najminimalnije vrijednosti.

Međutim, sve te činjenice nisu bile dovoljne za neke građane, koji su često ulagali žalbe i razvlačili postupak u nedogled. Promjenom zakona više to nije moguće, jer se građevinska dozvola ne može

izdati dok Općina ne izda potvrdu da joj je uplaćen komunalni doprinos.

Najnovijom odlukom Općinskog vijeća, od prije mjesec dana, za investitora koji nemaju adresu boravka na području naše Općine, utvrđeno je da će plaćati dvostruko veće vrijednosti u rasponu 30-40 kuna po m³, a za naše stanovništvo su iznosi ostali nepromjenjeni. Niti to nisu pretjerane vrijednosti, jer zakon dopušta vrijednosti 170 kn/m³.

Uskoro se očekuje početak izgradnje manjih naselja i na području naše općine, iako se o tome puno ne piše. Naime, zemljište su prodali privatnici, a dokumentacija je već pripremljena, od strane investitora, za dva naselja, u svakome po 8 luksuznih kuća, gdje će svaka imati bazen, što potvrđuje da je prostor Barbanštine itekako zanimljiv za boravak turista koji se žele doći odmarati na mirne destinacije. Vezano uz to, vrijedi spomenuti da su cijene zemljišta na području naše općine porasle u zadnje vrijeme od 10-15 eura na čak 35-40 eura, a naša je procjena da će još rasti.

Nova proširenja javne rasvjete

Odlukom Općinskog poglavarstva, popisane su potrebe svih 74 sela i zaseoka Općine Barban za proširenja javne rasvjete. Komisija u sastavu: član Poglavarstva, općinski referent i predsjednik Mjesnog odbora, kontrolirala je u noćnim uvjetima svaku prijavljenu poziciju i potvrdila potrebu za još oko 126 novih rasvjetnih tijela uz postavljanje oko 70 novih stupova, čime bi konačno sve potrebe naših naselja bile zadovoljene. Procjena je da će vrijednost tih radova biti više od 500 tisuća kuna. U planu je do kraja tekućeg mandata rješiti u potpunosti sve potrebe, a sa realizacijom se započinje odmah.

Do sada se uglavnom rješavalo proširenja na način

USKRSNA ČESTITKA

Dragi prijatelji!

Krščani svega svijeta slave pobjedu nad smrću i obnovu života koja se po Kristovu uskrsnuću proteže na sveukupno stvorene.

Ovo je slavljivo izvor i središte našega života, a u njemu Crkva „koja je Tijelo Kristovo, bogata raznolikošću milosti, skladna u različitosti svojih članova, sjedinjena divnim ustrojstvom po Duhu Svetom“ prinosi molitvu hvale Ocu, jer je po svome Sinu nama krivicu oprostio i u svoje naše zajedništvo pozvao. Neka u ovo vrijeme cijelo naše bice i naš život budu preobraženi pobjedom života nad smrću. Neka nam po Isusovu uskrsnuću svi dani budu sretni i blagoslovljeni.

„Dodite, sve obitelji čovječanstva! Ja sam oproštenje vaše, ja sam vazam spasenja;

Ja sam janje za vas zaklano, ja otkup vaš, ja sam život vaš, svjetlost vaša, ja sam spasenje vaše, ja kralj vaš. Ja vas vodim u nebeske visine, ja ču vam pokazati Oca koji je odvijeka, ja ču vas uskrisiti svojom desnicom.“ (Meliton Sardski, II st.)

*Svima od srca čestitam Sretan i Blagoslovjen Vazam!
Vaš župnik!*

da su nova rasvjетna tijela postavljana na postojeće stupove, a što je najmanje koštalo. Na takav način se od 2001. god. nadalje postavilo preko 50 novih rasvjetnih tijela. Iskoristavanjem svih takvih mogućnosti, Općina je sada ušla u fazu u kojoj će proširenja više koštati, ali su neminovna poradi osvjetljavanja javnih površina uglavnom novih dijelova naselja naše općine.

Uređeno 17 autobusnih čekaonica

Na području naše općine u proteklom su se nekoliko mjeseci uredile sve autobusne čekaonice. Tako je na 17 čekaonica sanirana fasada, a na nekim su sanirani krov i pod. Uređene su tako čekaonice u sljedećim naseljima: Manjadvorci, Borinići, Puntera, Podorih, Sankovići,

Bateli kod Prhati, Jurićev Kal, Bašići, Babići, Raponji, Dolica, Cvitići, Risi, Varož, Bateli kod Želiski, Trljci i Rebići. Općina je mjesnim odborima za taj rad donirala materijal, a mještani su radnim akcijama uredili objekte. Ujedno su postavljene i dvije nove čekaonice u Draguzetima i Petehima, ranije dvije u Barbanu i jedna u Hrbokima (donacija Valtera Batela), a uskoro će biti postavljene još dvije, u Rojnićima i Poljakima.

Održavanje autobusnih linija

Iako smo svijesni da autobusi nisu popunjeni, naročito radnički, i dalje ćemo sufinancirati prometovanje autobusima na području naše općine. Svakoga mjeseca Općina Barban mora „Pulaprometu“ platiti 25 tisuća kuna za linije koje se održavaju, jer novac koji se dobije od put-

nika nije dovoljan za zaokruženje financijsk konstrukcije. Linije nisu rentabilne, ali su potrebne, jer znamo što autobus znači za se lo te da nama svatko mogućnost koristiti prijevoz automobilom.

Obnovljen krov doma u Sutivancu

U sklopu uređenja mjesnih domova u cijeloj općini, tijekom siječnja obnovljen je krov mjesnog doma u Sutivancu. Zamijenjene su sve kanalice, obnovljena izolacija i postavljeni novi oluci, a radove je izvodilo građevinsko poduzeće „Okić gradnja“. Vrijednost dosadašnjih radova i materijala je oko 50 tisuća kuna. Plan je dom uređiti do kraja, odnosno zamijeniti ostatak derutne stolarije te ušminkati fasadu. Mještani su već krenuli u akciju te započeli s uređenjem unutarnjih prostorija doma.

Marenda za osam kuna

Od preseljenja u novu školsku zgradu, barbanski su školarci dobili i svakodnevnu kuhanu marendu koju plaćaju osam kuna na dan. Uslugama se nove kuhinje služe učitelji, učenici i vrtić, a svaki dan novi meni spravlja vrsna kuharica Mirela Pavlić. Tako se na meniju mogu naći gotovo sva kuhana jela, a među ostalim maneštra, pašta na sve načine, pohano meso, pljeskavice, te pizza, ali i kolači. Uz to školarci imaju mogućnost za merendu pojesti i sendviče sa svim vrstama namaza, salama i sira, jogurt, sve vrste voća i popiti sokove, a mogu jesti i van vremena marende. Često se u holu škole pored kuhinje na stol postave fritule ili sokovi koji su ostali od marende, da oni gladniji mogu dočekati ručak kod kuće.

Prenešeno iz Glasa Istre, 21. ožujka 2007.

Draguzetu darovali specijalnu dizalicu

DRAGUZETI - Specijalnu dizalicu za transfer ne-

RIJEČ NAČELNIKA: IMAMO SE ČA POFALIT

Drage Barbanke i Barbanci,

korakli smo u pramaliće i puštili zimu uzad života. Ter je marač bija deboto huji neg cila zima. Joped, ni se ča žalit, aš je tako narod manje špenda za se grijat, a poznato je uzdavna, da ča pasaš u lipen nećeš u grden. I eko nas u Vazmu, eko nan još jedan numer „Barbanskega glasnika“ u rukah. Po svojoj užanci, pokle svetega Mikule, dana našega komuna, dojde uvi, a pokle uvega na red će dojt uni zuz Trku na prstenac. Svaki numer donese ništo novega, a voli se i pofalit z načinjenin.

I pravo za reć, nimamo se čega sramovat, a za pofalit se vajka najde. Da je više šoldi, bi bilo laglje sve skupa, bi se brže nikše stvari načinile. Ma imamo to ča imamo, a prija neg špendamo, par put šoldo u ruki ubr-nemo, propitamo malo i te druge okolo sebe, pak znamo da nećemo žbaljat.

Još je tega za načinit i ustatić će vajka i za une pokle nas. Ma već sada moremo reć da smo rišili čuda tega ča je naš narod mučilo. Groblja smo proširili, prez čuda besid, a narod se je već poglediva, aš na Prnjani i u Barbanu je bilo napro tisno. Mrtvačnice smo uzidali i namistili, a svako toliko još ča donešemo unutra. Montirali smo tako i klima-uređaje za hladit i grijat, a sad te dane donesli još kus namještaja za kuhinje. Švaltivamo svako lito do sada. Lani smo na kraju lita, a uvo lito ćemo za kakov misec, prija Trke. Te dane smo finili uređit deboto 20 čekaonic za kurijere, a kupili smo i nikoličko novih, montažnih. Igralište u Barbanu je kako Maksimir, a unakove svlačionice ne znan ki ima u okolici. Po seli smo pomogli uređit bočališta i igrališta, a pomoremo Mjesne odbore u svih njihovih akcijah. A već kad spominjemo Mjesne odbore, moremo se i šnjima pofalit da nikada nisu delali tako dobro kako sada. Imamo he devet, dogovaramo se kako fameja, pak se riva lipega dela tako načinit. Pute se je napeljalo za u kampanju i još će, a sela su nan uređena, kako đardini. Nimamo se ča sramovat ud turisti, kada nan pokle Vazma dojdu počinut u naša sela.

Pokazali smo narodu da seoski turizam more pomalo zakrpat žepe. Svaki dela svoje delo u poduzeću, a šoldi pomalo kaplju. Joped, nisu došli na ležeć. Rabilo je špendat i žulje natuć, sforcat se malo, za sada godit. Najvažnije u sven ten je da se stare hiže tako urede, da kupina i trnje ne restu više po selu, da se škovace ne najdu na svaken korku, da je i nan sada liplje živit u čisten i uređenen selu.

Javnu rasvjetu širimo svaki dan, a sada smo splanirali da do kraja mandata moramo rišit jušto pak sve. Po milijuna kuna ćemo špendat, a foši i više, ma na komunskem po seli više neće bit škurega. Prva matematika je pokazala da će rabit dignut oko 70 pali i priko 120 lampadin. To je sinja da nan se sela šire, da mladi ostaju doma, da se više ne biži ni z Barbanštine ni z Sutivanštine.

U Sutivancu smo finalmente načinili krov na novo, a z tin smo počeli stešo veliku akciju uređenja društvenih domi po seli. Imamo he dvanaest, a za početak gremo rišit krove, kadi triba, i na svih kabmijat stolariju, montirat aluminijsku, ku će bit laglje održavat.

Još da nan država ne dela frenade, kadi bi nan bija kraj. Priko dva lita čekamo da nan da zemlju za načinit poslovnu zonu, a prez tega ni napretka. Zona bi dala radna mista za našu mlatetinu, a naša poduzeća bi se tako mogla širit. Ča je ča ni, mi moramo sada društveno zemljiste zuz pomoć države prekrstit u državno, pak he joped zamolit da nan ga kako tako dadu.

Za naše fameje sve to delamo, a kapaci smo i čuda tega potrpit. Delat ćemo i naprid, mučit se, prikurivat z željon da kraljestvo naše barbansko svaki dan bude još liplje i bravije. Van i Vašin famejan želin sričan Vazam!

Vaš načelnik,
Denis Kontošić, prof.ing.

pokretnih osoba jučer je u Draguzetima Zdenku Draguzetu darovalo Društvo distrofičara Istre. Donaciju specijalne dizalice, koja košta oko 12 tisuća kuna, većim jedjelom omogućila Emilija Jelenković iz Medulina. Ova će dizalica pomoći Zdenkovoj majci, koja je i sama teško bolesna, da lakše vodi brigu o sinu. Primopredaji su uz Zdenkovu obitelj i predstavnika Društva distrofičara Istre prisustvovali predstavnici pulskog Centra za socijalnu skrb, koji također brinu o socijalnoj problematiki obitelji Draguzet, te Irena Jelčić, predstavnica Općine Barban. Prijе dvadesetak dana ovo je društvo toj obitelji darovalo i specijalno podesivi krevet.

B. B.

Asfaltiranja krajem prošle godine i nova u 2007. godini

Osim ceste Pavlići-Paprat, krajem prošle godine, asfaltirano je još nekoliko manjih dionica. Svakako je najveća bila ova, dugačka tisuću metara, koja spaja Pavliće, a time Grandiče, Ivanošiće i Želiske, sa cestom Barban-Žminj. U akciji asfaltiranja uređena je i ulica u centru Barbana koja vodi prema Raši. Asfaltiralo se i u središtu Jurićev Kala te na Prnjanim, ulaz u novoprošireno groblje. Ujedno je popravljena makedamska cesta prema Borinićima. Novac za te investicije osigurali su Fond za regionalni razvoj RH i Općina Barban.

Nastavak asfaltiranja u naseljima barbanske općine slijedi i u ovoj godini, jer je Općina Barban kandidirala svoj projekt asfaltiranja nerazvrstanih cesta Fondu za regionalni razvoj RH, kojeg se očekuje 470 tisuća kuna. Asfaltiranja, udruživanjem sredstava Općine i Fonda, se planira izvesti u svih devet Mjesnih odbora.

Top lista poslovnih subjekata prema broju reklamnih oglašavanja u Barbanskom glasniku

- 16 oglasa: DE CONTE d.o.o., Labin; ŽELIZAR, Želiski
- 14 oglasa: FERMAL, Frkeči 14
- 13 oglasa: IZO, Balići; TRGOMETAL, Sutivanac; VIKTOR, Sutivanac
- 12 oglasa: Auto-servis FILIPOVIĆ, Frkeči
- 11 oglasa: FIGURA (AVEART), Pula; Prodavaonica ZAMELI, Barban
- 10 oglasa: DA STEFANIA, Draguzeti; KVARANTA d.o.o. Melnica
- 8 oglasa: DENIKEN d.o.o., Pula
- 6 oglasa: Gostionica QUELLIS, Barban
- 5 oglasa: BULIĆ – zemljani radovi, Glavani; ICON d.o.o., Rovinj; PULJANKA d.o.o., Pula; PV STUDIO, Peresiji, Svetvinčenat; VALUN

- depo lijekova, Barban

• 4 oglasa: Prodavaonica 4S, Hrboki; BARBAN-COMMERCE, Barban; Caffe bar ROY BAR, Petehi; DIOPTER d.o.o., Pula; Prodavaonica BIENAL, Barban; TEHNOLINE, Draguzeti

• 3 oglasa: Auto-market MM, Grabri; KARNER d.o.o., Draguzeti; KLEN d.o.o., Beloči; NINA AUTO, Draguzeti; Prodavaonica TRGOALEN, Jurićev Kal; PURIS d.d., Pazin; ROJNIĆ PRIJEVOZ, Poljaki; TRIPTIH, Pula; VELTONY, Rabac; VETING d.o.o., Barban; VODOTEHNA, Rebići

• 2 oglasa: Građevinski obrt ZR, Sutivanac; Autoprijevoznik Boris BUŽLETA, Glavani; BAJUN, Sutivanac; Caffe bar CAVALIERE, Barban; DRAGUZET PROMET, Draguzeti; DURAVIT, Pula; Familija PAVLIĆ, Pavlići; FRIGOBOX d.o.o., Pula; GALETTTO, Petehi; Gostionica TERAN, Manjadvorci; LANG INTERNATIONAL, Manjadvorci; Obrt C-ELEKTRO, Puntera; Obrt UKOTA, Glavani; Prodavaonica GRAZZIA, Draguzeti; Staklar ORNI, Juršići; TRAMUNTANA, Marčana

• 1 oglas: AGROEMONA, Domžale; AL-METAL, Glavani; APAREO, Žminj; BILE TRANSPORTI, Bičići; CLAUDIA ZLATO, Svetvinčenat; DAUS, Majčići; DEL BAL, Hreljići; DRVOKAL, Šugari; ELEKTRO ENIO, Sutivanac; Foto VUJČIĆ (Mega Pixel), Pula; Frizerski salon MARINELA, Barban; Gostionica PRSTENAC, Barban; KAPELOTTO, Pula; KARATELA, Sutivanac; KLJUČ, Divšići; NOVASOL, Medulin; ONDERO, Kujići; Prodavaonica BIVIO ISTRA, Pula; PULENA, Pula; RADOLA, Hrboki; Ranč BARBA TONE, Manjadvorci; SALIDARU, Žminj; SARIS, Banjole

Ukupno: 291 reklamni oglasi u 16 brojeva (73 poslovna subjekta Općine Barban i šire).

STARE PUČKE IGRE: CAPITA CORNO

Ovogodišnji „Capita corno“ osvojio Anton Mengović

Ni ove godine Barbanci na dan poslije Pusta, Pepelnici ili Čistu srijedu, nisu zaboravili na svoju već tradicionalnu igru „Capita corno“. Ovo su se staroju pučkoj igri razbijanja glinenog lonca i bacanja drvenih štapova na ovnov rog pridružili muški natjecatelji svih uzrasta, a najstariji je takmičar, 81-godišnji Anton Mengović, ipak bio najbolji. Sudjelovalo je tridesetak igrača, a lonac je dugo odolijevao udarcima. Nekoliko ga je igrača uspjelo pogoditi, ali ne i razbiti. Na kraju, ipak je najviše sreće imao Mengović, koji tu igru igra od 1947. i već je nekoliko puta pobjedio.

„Capita corno“ je stara pučka igra, o kojoj se evidencija u knjige vodi od 1966. Međutim igra je puno starija od tog datuma. I najstariji se Barbanci sjećaju da su je njihovi preci znali igrati. Knjigu pobjednika i takmičara vodi Elio Bastijanić u čijoj je obitelji ova igra tradicija, pa ju je on prenio i na svoji djecu. Nekad je bila rezervirana isključivo za meštane Barbana, dok je danas ipak otvorenijeg karaktera.

Za one koji ne znaju, igra se sastoji od dva djela. Prvi je razbijanje glinenog lonca kolcem s povezom preko očiju, a druga bacanje drvenih štapova prema ovnovom rogu, na neki način slična boćama. Ovogodišnji je pobjednik ispričao da se nekad ispod glinenog lonca, onog iz Raklja, stavljala određena suma novca, koji bi tada osvojio onaj tko bi lonac i razbio. Pobjednik prvog djela igre započeo bi tada igru s rogom. Prvi bi bacio rog i izgovorio „Capita corno“. Drugi bi nastavljalji za njime i pritom izgovarali šaljive, ali i uvredljive nadimke sljedećeg igrača. Prozvani se taj dan nije smio ljutiti ili zamjeriti na izrečenim nadimcima. Na taj se način, veli Mengović, često široj javnosti rekla neka nepodopština ili pak neki počinjeni grijeh, koji se te godine dogodio u Barbanu. Kod igre s rogom najvažnije je drveni štap baciti što bliže rogu, a na

početku se igre odlučilo koliko novaca svaki takmičar mora dati, ako njegov štap ne završi blizu roga. Samo tri natjecatelja u jednoj rundi, koji bi bacili štap najbliže rogu, bili su oslobođeni plaćanja. Svima se ostalima na štapove ucrtao mali znak, tako da bi se na kraju svih rund moglo znati koliko tko ima za platiti. Sakupljenim se novcem priredila prva korizmena večera. Mengović kaže da se nekad igralo od „dva za podne“ pa do večeri. Inače, lonac se razbijao, jer je predstavljao simbol Pusta, kako se u njemu kuhalo meso za taj dan. Time bi se najavila korizma i 40 dana bez mesa.

Bacanje roga - Tradicionalna pučka igra „bacanje roga“ sastavni je dio pusnih odnosno pokladnih svečanosti u Istri. Na „Čistu srijedu“, dan poslije Pusnog utorka, muškarci se natječu u bacanju drvenih palica ili „bačuka“ što bliže volujском rogu. Poznato je tako bacanje roga u Motovunu, koje teče od vrha do dna motovunskog briježa, zatim u Barbanu pod nazivom „Capita corno“, a igra je popularna i u manjim istarskim naseljima.

DAN OPĆINE BARBAN

Uspješna 2006. godina

Dan svetog Nikole, zaštitnika Barbana, šestoga je prosinca svečano proslavljen u Općini Barban, koja taj dan obilježava i kao dan svoje općine i Župe Barban. Svečani program Dana općine započeo je otvaranjem novoasfaltirane ceste Pavlići-Paprat. Vrpuču je pred brojnim gostima i mještanima prerezao jedan od najmladih žitelja sela Filip Pavlić. Time je u promet pustio kilometar dugu dionicu koja Pavliće, ali i obližnje Grandiče, Ivanošiće te Želiske povezuje sa županijskom cestom Barban-Žminj.

Potom su se uzvanici preselili u hol nove školske zgrade u Barbanu, gdje je održana svečana sjednica Općinskog vijeća. Uzvanici su prije same sjednice obišli školu u pratnji ravnateljice Zdravke Šarić, a program su uveličali i barbanski novaci i djeca iz vrtića Tratinčica. Svečanoj su sjednici prisustvovali i dožupan Marin Brkarić, Lucija Debeljuh, Vedran Grubišić iz županijskog Poglavarstva, Dino Kozlevac, vatrogasni zapovjednik Istarske županije, načelnici i gradonačelnici Bruno Hrvatin, Josip Knapić, Anton Modesto, Ivan Mijandrušić te Bruno Frlan iz Barbanu prijateljske općine Matulji. Njima su se pridružili i Šime Vidulin iz Županijske gospodarske komore Pula, Miro Mirković iz pulskog poduzeća Cesta i Igor Škatar iz Pulaprometa.

Na sjednici je načelnik Denis Kontošić govorio o učinjenom u općini u posljednjih godinu dana. Istaknuo je uspjehe općine: kao što je useljenje u novu školsku zgradu, izdavanje monografije „Trka na prstenac“, proširenje groblja u Barbanu i Prnjanima i asfaltiranje cesta. Uz to za sljedeću je godinu najavio uređenje mjesnih domova, donošenje Prostornog plana i uređenje komunalne infrastrukture. Sjednica je zaključena podjelom općinskih priznanja. Plaketa je otisla u ruke Nevie Kožljan, dugogodišnje članice i tajnice KUD-a Barban, a nagradu je općine u ime

Pulaprometa primio Igor Škatar. Barbanski spisatelj i skladatelj Giuseppe Radole imenovan je počasnim građaninom Barbana, a to mu je priznanje uručeno naknadno u Trstu.

U isto vrijeme, dan svetog Nikole obilježen je svečanim misnim slavljem, u župnoj crkvi, koje je predvodio biskup porečko-pulske biskupije Ivan Milovan. Biskup je tada uručio priznanje Matildi Kleve, za dugogodišnje uređivanje crkve. Župljanji su nagrađili i svog nekadašnjeg župnika Alojzija Bafa, koji je trenutno u službi u Vižinadi.

JUBILEJI - 50 godina Božje službe: ALOJZIJE BAF, župnik u Vižinadi

Dragom prijatelju svih Barbanaca, velečasnom Alojziju Bafu, upućujemo srdačne čestitke povodom njegova jubileja, 50 godina Božje službe. Želimo mu puno zdravlja i sreće te da i dalje služi Bogu na isti način, uz zadovoljstvo svih njegovih župljana.

U nastavku objavljujemo njegovo pismo koje je uslijedilo nakon naše zamolbe da se obrati svojim nekadašnjim župljanima, povodom njegova velikog jubileja, Zlatne mise, koju je proslavio u rujnu prošle godine.

ALOJZIJE BAF, župnik

Vižinada, 16.03.2007.

**CIJENJENOM URED-
NIŠTVU "BARBANSKOG GLAS-
NIKA"**

Dragi moji prijatelji!

Iskren pozdrav svima! – Svaki sam broj Vašeg lijepog "Glasnika" rado pročitao. Od srca čestitam. Samo hrabro naprijed!

Mnogi me se stariji još sjećaju – a mlađi po pričanju ...

Ukratko: rođen sam u Ruhci, župa Beram, davne 1932. g. Osnovnu sam školu 1/4 r./ završio u rodnom mjestu. Nakon dvije godine pauze (1943 – 1945.g.), odlučujem se za novootvoreno sjemenište u Pazinu, 1945.g.

Na ovakvu su odluku utjecale molitve i žrtve dragih mi roditelja i braće – kao i uzori vrijednih i čestitih župnika u Bermu, Tinjanu, Trvižu ... Zahvalan najviše dragome Bogu na zvanju, a i njima, i svima koji su me pratili, 1952.g. maturiram, - te po odsluženju vojnog roka 1953.g. nastavljam sa teološkim studijem u Rijeci i završavam u Pazinu.

Po završetku studija dobivam "dekretni" – biskupsku odluku – za Sveti Matej – Cere i Sveti Ivanac nad Rašom. Lijepo je bilo i ugodno raditi sa onim jednostavnim i tako dobrim ljudima, koji su me od srca i lijepo prihvatali. Kad sam ih tek malo upoznao, nakon godine dana, evo novog "dekreta" za Barban. Iskreno, nije mi bilo lako iz malih župica Cere – Sveti Ivanac poći na prostranu i zahtjevnu župu Barban sa okolnim kapelanicama. Taj sam teren već poznavao, dok sam kroz svoje ljetne praznike pomagao vlc. g. Štegelju u održavanju vjeronauka. No, pošao sam spremno i rado. Znao sam što me sve čeka!

Bogu hvala i njegovojoj milosti, tu sam se brzo i lijepo snašao. Ljudi su me prihvatali i ja njih. Obaveza je bilo podosta: vjeronauk, prve pričesti, krizme, vjenčanja, bolesnici ... Sve me to ispunjavalo radošću i srecom. Nikad mi ništa nije bilo teško. I po koji problem, a bilo ih je "u ono vrijeme", nastojalo se uvijek riješiti na opće zadovoljstvo. I nakon desetogodišnjeg napornog rada, evo novog premještaja – za Materadu, na

Buštinu. Na početku mi dvojezičnost zadava malo poteškoća, no ubrzo se i taj problem riješio. Brzo je prošlo i ovdje 12 godina.

I konačno 1979. godine dolazim u Vižinadu. Ni ovdje mi nije nedostajalo posla - 15 crkava i tri župna stana! Uz materijalne brige oko uzdržavanja i popravka crkvenih objekata i duševiržničko poslanje za povjerene mi duše – i danas mi još ne daju mira.

Često kažem da mi je Bog predobar. Često osjećam Njegovu ljubav i blizinu – preko dobrih i plemenitih ljudi. Zato sam zahvalan Bogu i za dar života, za dar svećeničkog zvanja i sada za dar što me podržava već pedeset godina u svojoj službi i službi svome narodu. Imo razloga da mu klícem: "Veličajte sa mnom Gospodina!"

I dana 10. rujna 2006.g. uz ZAHVALNU "ZLATNU MISU" - osjetio sam i iznenadjuće zadovoljstvo i radost koju su mi priredili vjernici župa Vižinade i Švetog Vitala te lijepi broj vjernika župa u kojima sam službovao ... Bogu dragom i svima od srca zahvaljujem!

Neočekivano sam iznenadenje doživio i na dan Švetog Nikole, zaštitnika župe i zaštitnika Dana Općine Barban, 6.12.2006. g. Odazvao sam se, na poziv dragog i vrijednog župnika Daniela da zajednički obilježimo taj Dan. Župnikov iskren pozdrav dobrodošlice, pozdrav i darovi Župnog vijeća, a i Općinskog vijeća, jako su me obradovali. Lijepo slavlje u crkvi, zasluzeno priznanje gospodi Tildi, nastavak druženja u "konobama" uz domaće slatke specijalitete... Sve je lijepo završilo zajedničkim druženjem s ocem biskupom u Manjadvorcima.

U svojem pedesetgodišnjem pastoralnom radu susreo sam mnoga vrijednih i čestitih ljudi. Oni su mi bili velika podrška u mojoj svećeničkom radu. A ne mogu i nesmijem zaboraviti nikoga, jer sam u svima gledao svoga brata – čovjeka. Svima zahvaljujem na povjerenju i podršci koju ste mi iskazivali i koji su mi bili razlog mog zadovoljstva i sreće!

Ne mogu takodjer izdvojiti posebno ni jednu župu, jer sam uvijek i posvuda – kao u prošlosti tako i sada – po riječima svetoga Pavla, bio spreman učiniti sve i za svakoga: "Samo da Vas privedes Kristu" kome sam posvetio svoj život. Njemu i vama svima od srca zahvaljujem što ste me prihvatali, takvog kakav jesam, a za sve svoje slabosti i propuste molim milosrdnog Boga – i sve Vas – da mi oprostite i da me podržavate i dalje svojom molitvom – kako bih do kraja svoga života ostao i Njemu i Vama vjeran.

Iskren pozdrav Vama, dragi moji Barbanci, i svima u domovini i van nje, do kojih dode ovaj lijepi i dragi "Barbanski glasnik".

Mnogo uspjeha i svakog napretka u duhovnom i materijalnom polju udijelio Vam Svetogorući.

Vaš uvijek zahvalni
Alojzije Baf, župnik

OPĆINSKA PRIZNANJA: don GIUSEPPE RADOLE, počasni građanin

Počasni građanin Barbana – poznati kompozitor, poznavatelj orgulja, muzikolog svjetskog glasa i istraživač folklorne baštine

Od prošle godine, odnosno Dana općine, don Giuseppe Radole počasni je građanin općine Barban. Ovu posebnu čast dobio je jer je i sam rođeni Barbanac te poznati kompozitor, poznavatelj orgulja i orguljaške glazbe, muzikolog svjetskog glasa, a u svojim je djelima često obrađivao teme iz istarskog folklora.

Rođen je u Barbanu 6.02.1921., a 1932. odlazi u sjemenište u Kopar gdje je maturirao. Tu započinje njegovati svoju strast prema muzici te već sa 14 godina dirigira zborom u sjemeništu. U sjemenište u Goricu prelazi 1940. zbog studija teologije. No već sljedeće godine vraća se u Kopar kao asistent u ulozi direktora zbara započevši time svoje muzičko formiranje. Potom odlazi u Trst u školu za kompozitore Antonio Illersberg te u školu za klavir i gregorijansko pjevanje Carlo Tomé. Teške 1943. odveden je u sjemenište u Vicenzu gdje upoznaje iznimnu osobu monsinjora Ernesta Dalla Liberu koji je na njega ostavio neizbrisiv trag, na njegov život i kasnije djelo.

Zbog rata i bombardiranja, to se sjemenište zatvara te se don Giuseppe враća u Poreč gdje u svibnju 1944. postaje svećenik, kojim ga imenuje biskup Radossi. Nakon kratkog vremena premješta ga u Vižinadu. Kako je u Istri bilo teško studirati glazbu, da bi završio studij i položio ispitu na Konzervatoriju u Trstu primoran je napustiti svoju državu 1947. Preselio je u Trst gdje mu je dodijeljena župa Sant' Antonio Vecchio, gdje se brinuo o zboru. Nakon ispita za kompoziciju 1949. prelazi u školu

BARBANCI U PULI: ELIO RADOLA, automobilistički as

Auti su moj život

Roden u Australiji, rodom iz Hrboki, a sada u Puli. Automobilistički as Elio Radola već godinama vodi vulkanizersku i automehaničarsku radnju u Puli te od prije četiri i pol godine prodajni salon vozila marke Honda. U svakom slučaju uvijek uz auta i motore.

Kada ste se počeli baviti automobilizmom i zašto?

- Počeo sam nastupati s motorinima. I to prvo na vožnji spremnosti, odnosno istarskom reliju. To je bilo kada sam imao 15 lit, tamo nidi osamdesetih godina. Onda sam se, kad san dobija vozačku, počea takmičiti i s autima i to 1982. Prvo mi je auto bilo fićo, kao i većini vozača. Hodija je 170 na uru. Pravi trkači auto, ali zahtijeva je puno održavanja. Međutim njega je bilo laglje popraviti nego sada nove aute. Bija je to ipak prvi domaći auto. Pokle san nastavlja s yugom. On je hodija i priko 200 na uru. Četiri san se lita pelja s njin i s njin san ima i najviše uspjeha. Bija je to pravi auto za trke. Zatim san se prebacija na Fiat 128 sport, grupa H. S njin san isto bija prvak. Nastavlja san voziti u Felicia Cupu i Octavia Cupu te sam s time i završja karijeru u automobilizmu. Međutim i dan danas ja san u formi i znan odraditi koju trku za gušt. Zadnju sam trku odvozija lani.

Gdje ste sve nastupali i koje ste titule osvajali?

- Za vreme Jugoslavije po cilju državi. Tada je bilo zanimljivije, jer je bila jača konkurenca. Pokle po Hrvatskoj. Bija san pterostruki prvak države na brdskim i kružnim stazama devedesetih godina, a i prije san ima zapažene rezultate, iako nis nikad bija prvak. Anke san vozija formulu na Kupunaciju u Nizozemskoj na stazi Zanfortu di san doša 22. od njih 36. To je jedini put da san nastupa u formuli. Ali taj je sport za naše prilike nedostižan, prije svega zbog materijalnih mogućnosti, a talenta šofera.

Vasim je stopama krenuo i sin Saša. Kako gledate na njegove nastupe?

- On se prije dva lita počea s time baviti, a ni ni čudo jer je od malih nogu uz mene i autu. Jednom je bija napisa jedan sastav ča želi biti kad bude velik. Rasplaka san se kad san vidija s kolikom ljubavlju govor i autima i trkama, jer sam i ja za njih cili život vezan. Trenutno gre u školu za automehaničara. Vazi Honda Type-R Cup i jako je dobar. Moren reći da smo se jednom utrkivali zajedno u istim autima i da je bija

brži. Svake godine sve je uspješniji, a ja ču ga svakako i dalje u tome podupirati jer vidim da ima talenta. Lani je anke u Rapcu osvojija 3. mesto na brdskim stazama i to mu je bija prvi pehar. Drago mi je da ga je dobija na našen terenu. Njemu je želja kao i većini mlađih vozača nastupati na formuli 1, ali to je kod nas gotovo nedostižno. Ja ču ga pratiti koliko god buden moga. Inače, ni mi bilo svejedno gledati ga kako se utrukuje, pa san jedanput ciliu trku proveja u kombiju. Znam da je to danas super siguran sport zbog svih sigurnosnih uređaja koji su ugrađeni u auto, ali ipak ti ni svejedno.

Kakva je danas perspektiva mlađih u tom sportu? Mogu li se probiti kao imena na razini Europe ili svijeta kao i drugi sportaši?

- Prije svega za taj sport moraš imati volju i želju, ali i šoldi. A to je kod nas teško, jer mi u Istri baš ne moremo za taj sport najti sponzore. Malo je drugačija priča u Zagrebu. Inače Istrijani su jako dobri i imaju odlične rezultate, kao primjerice Buzečani i Pazinjani. Košta auto, stalno održavanje, ali i putovanja. Ali dok moremo, mi ćemo svakako nastupati. Kad je trka primjerice, bilo bi poželjno stazu isprobavati nekoliko dana prije da naučiš zavoj, a često većina nije u toj mogućnosti, jer te s druge strane čeka posao. Kod relija troškovi su i tri puta skuplji, a to se odnosi prvenstveno na održavanje. Teško se naši vozači mogu probiti vani, jer si ne mogu dozvoliti takav trošak. Automobilizam i formula jako su skupi sportovi te ponekad talenti ostanu iza, jer jednostavno nemaju novaca to sve pratiti. Stoga je i taj sport kod nas malo po strani. A i na nekim je trkama i premalo gledatelja.

Kakav ste vozač inače u prometu?

- Brzo vozim. Jednostavno si ne mogu pomoći. Valjda mi je to urođeno. Najveća brzina, kojom sam vozio je bila 220 na sat, ali ne u prometu. Da more brže, ja bih i brže.

Vito Levi koja ga priprema za diplomu iz kompozicije, što je položio s izvrsnim. Iste godine, 1950., započinje predavati na sjemeništu u Trstu te u školi sakralne muzike. U ljeto 1952. upisuje akademiju Chigiana za daljnje usavršavanje u muzičkoj izobrazbi. Tu započinje njegov rad kao kompozitora i muzikologa, a 1958. osvojio je prvu nagradu na natjecanju u udruzi Minerva sa studijem muzike u Trstu.

Osamdesetih godina napisao je pojedina djela za biografski rječnik Italije i njemačku enciklopediju M.G.G. Pisao je za brojne muzičke časopise. U međuvremenu zaintrigirale su ga orgulje, pa je tako počeo proučavati orgulje u Istri i Trstu. Članci o njegovu istraživanju ovog instrumenta objavljeni su u časopisu Orgulje, a kasnije kao zasebna knjiga. Pisao je mnogo i o literaturi orgulja. Od 1957. na tršćanskom Konzervatoriju predaje harmoniju i to do 1986. kada zbog starosti napušta nastavu. Općina Trst 1968. daje mu da upravlja kapelom sv. Justa za koju piše mnoge kompozicije, koncerte. Tamo je izvodio gregorijansku i suvremenu sakralnu glazbu, a zaslužan je za restauraciju orgulja u sv. Justu na kojima se održavao velik broj uspješnih orguljačkih koncerata. 1987. je odlikovan posebnom titulom za svoje zasluge u Republici Italiji. Objavio je više od dvadeset knjiga i nekoliko desetaka studija o glazbi i istarskim muzičarima od 16. st. do danas. Publicirao je slijedeća djela: La Civica Cappella di san Giusto in Trieste (1970), Scuole musicali a Trieste, Il conservatorio „G. Tartini“ (1988.), La vita musicale a Trieste dal 1750 al 1950 (1990), Trieste, la musica e i musicisti (1992).

Istarski folklor imao je značajno mjesto u Radolinom opusu. Sakupljao je narodne istarske pjesme. Poznati istraživač folklora Toschi uključio je u svoje značajno djelo Lares nekoliko sabranih istarskih narodnih pjesama. Još danas, sa svojih 86 godina, don Radole nastavlja raditi na temama koje su mu oduvijek bile drage – muzika i folklor.

Don Giuseppe Radole je često bio zaokupljen istarskim i barbenskim temama. „Giochi infantili a Barbana d’Istria“ (Dječje igre Barbana), objavio je u Trstu 1990. god., a u njoj su na stotinjak stranica obrađene sve dječje igre i brojalice kojih se autor sjećao iz rodnoga Barbana. Knjigu „Tradizioni popolari d’Istria“ (Istarski narodni običaji) objavio je don Radole prošle godine u Trstu. Na 250 stranica piše vrlo detaljno o narodnim običajima Istre, a na kraju knjige pridodata je 45 recepta starinskih jela i slastica, kao npr. priprema bakalara, posutice, jota, maneštra, fuži, makaruni, njoki, ravioli, šugo, brodet, cuketi, biži, kapuz, arbeta, broskva, fritule, kroštule, palačinke, štrudel, pandešpanja, torte, pinca, jajarice i dr.).

CRKVENA PRIZNANJA 2006: MATILDE KLEVA, dobitnica biskupijskog priznanja

Ima se ča naučit od tete Tilde

Od 1953. barbanska nevista, rodom iz Žminja, Matilde Kleva brine se za župnu crkvu svetog Nikole. Teta Tilde, kako je u Barbanu zovu od milja, za crkvu se počela brinuti nakon smrti svog supruga, tako što je pomagala svojoj prethodnici Ljubi Verbanac. Kada ona više nije mogla preuzimati sve zadatke vezane za urednost, čistoću i izgled crkve, tome se svim srcem i dušom posvetila teta Tilde. Kad su velike fešte, crkvu joj pomažu urediti i druge župljanke te nevista Loredana. Crkvu ukrasa cvijećem, pere i pegla tavaje u nekoliko boja te ih ovisno o blagdanima i feštama stavlja prema naložima župnika Daniela H. Saturia. Stoga je i za svoju dugogodišnju predanost crkvi, za dan svetog Nikole, nagrađena biskupskim priznanjem.

- Naš mi je gospodin reka da će doj biskup Ivan Milovan na mašu za dan sv. Nikole i da će mi uručiti niku nagradu. Ja san to znala, ali svejeno san bila iznenađena. Kad mi je uručila nagradu, skoro san počela plakati. Bila san jako uzbudjena i počašćena. Od uzbudjenja zajno san pošla nazad u svoju klupu. Do mene je došla članica našeg Župnog vijeća Elsa Camlić, koja mi je dala buket cvijeća u ime Župnog vijeća. Rekla mi je da svi imaju puno za učiti od mene, ča me je jako dojmilo, priča nam teta Tilde kako joj je uručeno ovo vrijedno priznanje. Kasnije su ona i gospođa Elsa, u ime svog Župnog vijeća, uručile sliku Barbana nekadašnjem barbanskom župniku Alojziju Bafu, koji je bio omiljen među župljanimi.

A za njena je vijeka u Barbanu, odnosno od 1954., kada se udala za Marija

Klevu, župu vodilo nekoliko svećenika. U sjećanju su njoj posebno ostali velečasni Baf, Kurelović, Princ i Sinožić, a već osam godina u župi službuje Daniel H. Saturi. Matilde su svi bili dragi i dobri. Ističe da su ljudi iz župe posebno bili povezani s gospodinom Bafom, Kurelovićem te Sinožićem, ali i sadašnjim župnikom.

- On odlično govori hrvatski i s njim se je lako sporazumiti, iako je doša iz Brazil. Na početku mu je bilo malo teško, jer forši ni kapija sve naše običaje uz crkvene blagdane, ali malo smo mu pomogli. Još i danas zna nas tu i tamo ništo pitati, ali već je usvojija sve naše užance, kaže dobitnica biskupskog priznanja. Uputili su ga i u Božićne i Vazmene užance ovog kraja, kao što je zakuska nakon ponoćnice u podrumu pored župnog stana, koju Barbanci njeguju već godinama.

- Za Uličnicu pak, prema užanci, župnik prije svete mise grančice ulika blagoslivlja na placi, a potom se ulazi u crkvu. Na Veliki četvrtak Slava se zatvara na večer i više se ne zvoni i ne pjeva. Iza oltara stavlja se bilo platno u obliku grobnice oko kega se postavljaju svíće i cviće. Nikad se na Veliki petak i škrgetalo, ali taj je običaj nestal, još je samo u crikvi jena škrgetalnica. Tako je do Velike subote, kad se otvara Slava. Navečer se prije maše ispred crikve pali oganj koji tada gospodin blagoslovi, a onda u crikvi psalmima otvara Slava. Pokle blagoslivlja vodu. Za Vazan gospodin priprema koš z pituranima jajima ka onda daje dici, zaključuje teta Tilde naš razgovor o vazmenim običajima u Barbanu.

RAZGOVOR: IVAN BATEL iz Hrboki

Na delo u Raši hodeć

Nekada je život Hrbočana bio u potpunost drugaćiji. Nije bilo asfaltirane ceste prema Spomeniku, a ljudi su prvenstveno pješačili do obližnjeg Barbana i na radna mjesta u dolinu Raše. Tada su se svi orijentirali u ovaj dio Istre, a ne kao danas u Pulu. Tog se doba itekako sjeća Hrbočanin iz Prnjani 83-godišnji Ivan Batel, koji se više nego dobro drži za svoje godine.

Kakav je bio život Hrbočana, ali i Vaš prije Drugog svjetskog rata?

- Svi su se orijentirali u dolinu Raše di su imali svoja dela. Puntera, Hrboki i Barban su doli našli delo, nidan ni hodija za Pulu. Delali su ili u poljoprivredi ili pak u luki Bršica na istovaru brodova i rudniku. Ja sam do 1942. dela u poljoprivredi. Jako san mlad, s 14 lit, poša u dolinu Raše po strani pitati ko bi bilo za mene dela. Pokle je doli došla delati i moja sestra Milka, a prije tega je služila okolo po selu. Nas je bilo šest dice, tac je bija u Meriki, pa smo bili sami z materom. Kad se tac torna, se razbolija i umra. Bila je siromaština, i naša je fameja morala od ničega živiti. Tako da smo u Raši pod Talijanima kopali kanale za navodnjavanje, obradivali zemlju i čuvali blago. Onda je dolina Raše izgledala drugačije. Talijani su presušili dio zaljeva i od toga načinili plodnu dolinu. Bilo je svega, hangari i štale su bili napunjeni blagom i plodovima zemlje. Danas, kad pasan onuda i vidin sve zapušteno, valje me srce zaboliti.

Kako je izgleda jedan radni dan u dolini Raše?

- U dolinu se hodilo po strani, a sada je taj put zasvin zarešten. Tribalo je oko uru i kvarat za doj doli i oko uru i po za se tornati. Za one ki su hodili na Bršicu, u strani na moru je bila barka. Bile su četiri barke za grupe ljudi ke su svaki dan tako hodile na delo. Diza biš se u pet ujutro, ali i prija da biš u šest ujutro počeja prvu smjenu. Poli nas su bile tri smjene. Od šest do dvih, od dvih do deset i od deset do šest. Na noge se hodilo, dok pod Jugoslavijon nisu počele hoditi kurijere. A onda se hodilo na noge do Spomenika. I tako, dok se ni proširila sadašnja česta. To smo mi Hrbočani sve sami učinili z radnim akcijama.

Kamo ste Vi završili nakon pada Italije?

- 1943. san ima 18 lit i zajno san poša u partizane, kako i svi Hrbočani. Bija san u barbanskoj četi, a pokle i u Gorsken Kotaru, Gospicu, Ogulinu... Bilo je teško. Kad je finija rat, jopet nas je doma čekalo delo u Raši. Tada san dela na željeznici. Prvo na malin mašinami, a pokle izgradnje pruge

Lupoglav-Štalije, kao strojovođa na velikim mašinama. Tu san dela 29 lit. Većinom su prometovali teretni vlakovi tri puta na dan, a prevozija se ugljen i drvo. Putnički je promet dura tek tri-četiri lita, ali je brzo prekinut, jer se nidan ni pelja s vlakon. S vlakon su se anke prevozili radnici do Raše kadi bi he onda čekale kurijere. Sjećan se anke kad se delala česta od Labina do Rapca, aš san rulliva tu čestu. Jako san volja to delo i tada san se sprijateljija z puno Labinjani kojih nažalost više ni. Vajk san se osjeća kao da san i tamo doma. Danas kad vidin kako je sve zapušteno, jako mi bude ža.

Radni vijek niste završili na željeznici, već u Uljaniku?

- Da, kad je Raša propala, tamo nidi 1967. na 1968., poša san u Pulu u Uljanik, kadi sa dela deset lit. Tamo san niko vrime dela kao dizaličar na Otoku. Pokle san pelja makinu po krugu Uljanika da pulske cemantare.

Bili ste svojedobno i član KUD-a kao vrstan kantadur? Znate li i danas zakan-tati?

- Da, još i danas dobivan pozive da sudjelujen na smotrama. Kanta san di čes, s Celijon, Glavašen, pokojnim Slavićen i Romanon Broskvarem, a moren se složiti sa svima. U KUD-u san bija na njegovom osnutku, a pokle san to pomalo puštija zbog bolesti. Danas mi, moran priznati, malo fali kanta i takovo druženje. Ma zuz KUD znali smo mi kantati i po doma. Ja i moja „mlada“ Marija. Danas tega više ni. A onda su među najboljim kantadurima u oven selu bili pokojni Miho Marović i Tone Duras, ki

se iselija u Švedsku. Sad kad se torna, više mu ne gre. Valjda je zgubija onaj osjećaj za kantu. A ja san se rodija takov. Ja i moja sestra blizanka Milka.

Bliži se Vazan. Kakvi su običaji za taj crkveni blagdan bili nekad u Vašem selu?

- Delale su se pogache, ča he danas zovu pince. One su se pekle u velikih krušnih peći na prgunima. To mi je lipo ustalo u sjećanju. Sve se misilo od trukinje, ka je bila pomišana z žiton. Ni bilo kako i danas. Od kolači tu su bile fritule, kroštule, a drugih kolači ni bilo. Na taj su dan žene prontivale

kapuz i fuže, a oni ki su malo više imali, i janjce. Ali većinon su he prodavali da bi mogli Talijanima platiti porez. Kako i danas, piturivala su se jaja i to s kapulon i koprivom. Ona su se zasikala drugi dan za Vazmon. Mi smo z Hrboki za Vazan vajk hodili na mašu u Barban, kadi je bija pročešjon. Na Veliki petak se u crikvi škrgetalo z škrgetalnicami, a na Veliku se subotu, kad se dopirala Glorija, zvonilo. Bilo je to ništo posebno. Pokle je navečer u selu bilo jako veselo. Vajk su se organizirali plesi po hižami. Bilo je veselije nego danas.

MLADI: TONI BATEL, enolog iz Hrboki

Vinarsku specifičnost Barbanštine graditi na crnim vinima

Tek mu je 22 godine, a već je pravi stručnjak u vinarstvu. Poznaje proizvodnju vina, najbolje istarske vinare i podrumne te radi u starom brijunskom podrumu na otoku Vangi gdje već dvije godine proiz- vodi vina za samog predsjednika Stjepana Mesića, te sve njegove goste.

Kako si se odlučio na studij vinar- stva?

- Odvajk su se moji bavili vinogradarstvom i tako me nekako nakon gimnazije želja povukla da se upišen na Studij vinarstva u Poreču u sklopu riječkog Veleučilišta. Upisa san fakultet 2003., a preostaje mi jedino diplomski. Inače, nekad prije nis baš obožava poljoprivredu i brajde, ali to se z vremenom promijenilo.

Već si započeo svoj radni vijek u struci enologa.

- Da, u poslu san od devetega mjeseca 2005. lita kada san počeja de-lati na Brijunima, odnosno, u Središnjem

državnom uredu. Na otoku Vangi brinem se za Titov podrum koji je izgrađen još 1956. U taj je podrum nova tehnologije uvedena

prije nekoliko godina, a ja se sada trudim iz nje uzeti ono najbolje. Obradujem oko 1500 loza, 220 stabala mandarina i 50 stabala voćaka. Puno je tu posla, jer proizvodimo tri sortna vina i to malvaziju, muškat bijeli i merlot. Vino se koristi isključivo za potrebe predsjednika kada boravi na Brijunima i njegove goste. Tako sam na tom poslu ima priliku vidjeti mnoge državnike, generale i diplomatice koji su degustirali naše vino ili im ga je predsjednik dao na poklon. Uz to proizvodimo i dvije vrste rakija - komovicu i rakiju od mandarina. Godišnje napravimo oko tisuću litara vina.

Namjeravaš li ostati na tom poslu ili možda sam započeti biznis u proizvodnji vina?

- Svakako još namjeravam ostati na ovom poslu, ali želja mi je i da jednog dana budem i samostalni proizvođač. To ne isključujem, iako to nije lak posao. Plan mi je svakako dalje se školovati na tom području, i doći do doktorata. Ali ipak najprije je na

redu diplomski.

Proizvodiš li doma vino?

- Da, doma proizvodim svoje vino, jer imamo brajde u Hrbokima i Batelima. Delan malvaziju, a za to san vino već dva puta bija nagrađen broncom na Vinistri 2004. i 2005. U proizvodnji koristim novu tehnologiju kojom bijelo vino dobiva na kvaliteti. Za razliku od nekad, ono se ne drži pod dropom tri do četiri dana, jer ga to kvari. Samo se crna vina drže pod dropom kako bi dobila što puniju boju. Bilo se vino ne drži pod dropom, jer ono iz bobica bijelog grožđa nima niš za izvući. Ako se već drži pod dropom, onda mora biti pod hlađenjem i to najviše 24 do 36 sati prije pretakanja. Znači, samo da se drop digne gori. Obavezno se koristi vinobran, koji je na bazi sumpora, jer on štiti vino od oksidiranja, odnosno kvarenja njegove kvalitete. Kada vino dobiva tamniju boju, to znači da je oksidiralo i izgubilo na svojoj kvaliteti.

Koliko se mali vinari iz Barbanštine pridržavaju tih novih pravila u proizvodnji bijelih vina?

- Teško to prihvaćaju, jer smatraju da je najbolje vino ono koje oni proizvode i kako su to delali njihovi djedovi. Ali tehnologija gre naprid. Vinari na Poreštini i Bujštini, koji proizvode puno više od nas, okrenuli su se novoj tehnologiji, jer oni to vino moraju prodati, a klijentela, koja dobro poznaće vina, ne želi piti oksidirana vina. Poli nas ni još tako velikih proizvođača, većinom se radi za vlastite potrebe, pa se još ni ukazala potreba da se primjenjuju nove tehnologije. Usprkos tome, puno me ljudi pita za savjet. Na Barbanštini inače odlična bijela vina dela Stanko Kancelar koji je nedavno na vodnjanskoj smotri vina osvojila zlatnu medalju za malvaziju. On dela svoje vino prema novoj tehnologiji i vjerujem da će pobrati i odlične bodove na predstojećoj Vinistri. Isto tako dobra vina radi i Mladen Mirković iz Grandići koji je u Vodnjanu osvojila broncu. Inače, crna vina karakteriziraju Barbanštini i ona bi na njima u budućnosti tribala graditi neku svoju vinarsku specifičnost. Posebno barbanski teran koji zbog duboke crvenice odlično uspijeva u Kožljanim, Grandićima, Pavlićima. Barbanština ima pogodna tla upravo za takvu sortu, dok bijela vina nikad neće dostići onu kvalitetu koju imaju takva vina na zapadnoj obali Istre.

U slobodno vrijeme sviraš harmoniku i imaš vlastiti duo.

- Harmonika i muzika su moja velika ljubav koju san naslijedi od oca i matere koji su isto harmonikaši. Od 16. godine nastupan na pirima i sličnim festama, a zadnja dva lita sa svojim duom u restoranima po Rovinju i Puli. Teško je nike pute izdržati taj tempo, ali dobra je zarada. A i da to ne volim, ne bih to dela. Zna se kakav je život muzičara, ali ja se tega ne želim odreći.

Iako nikad nije pomiclao da bi se mogao naći na funkciji predsjednika Općinskog vijeća, Dean Maurić iz Prhati, od osnivanja Općinskog poglavarnstva, obnaša upravo tu funkciju. Doduše nije se tek tako našao u toj funkciji, jer već desetak godina zastupa glas svojih birača kao vijećnik.

Otkada se bavite politikom i kako ste se odlučili na to?

- Bavim se politikom otkad se formirala nova država te sama Općina Barban. Prije osnivanja općinskog ogranka SDP-a djelovao sam kao nezavisni vijećnik, a potom sam se priključio ovoj stranci. Inače u Vijeću sam već treći mandat za redom, a na to sam se odlučio jer sam smatra da bih tako najlaglje moga pomoći našim ljudima, ali i da dan svoj doprinos funkcioniranju općine i lokalne zajednice. A i ima san se na kega ugledati. U politici su bili i moj did i tata, pa sam nikako poša njihovim stopama.

Kako se nosite s kritikama ili pohvalama žitelja općine na rad u općini? Kakva je razlika za Vas između funkcije vijećnika ili predsjednika Vijeća?

- Kritika je uvijek dobrodošla, ako je konstruktivna i dobromanjerna. Tada se svakako da razmisli o njoj i ako je neki dobri prijedlog, zašto se on ne bi na kraju i usvojija. Ja sam uvijek spremjan prihvati dobar savjet. Kad se bira predsjednik Vijeća, moram priznati da mi ni bilo lako prihvati tu odgovornu funkciju. Ali prihvati san se tega, jer mislim i da na taj način moren

ništo doprinest, foši još i više nego prije kao vijećnik. Velika je razlika bit vijećnik ili pak predsjednik Vijeća, jer si ovako više eksponiran. Međutim, mi imamo stvarno vijećnike koji su aktivni u radu Vijeća, pa onda s takvim ljudima ni problem predsjediti sjednicama. Uostalom, svi smo tu da doprinemosmo radu općinske uprave.

Za koje se projekte posebno zalažešte kao predsjednik Vijeća?

- Smatram da je prioritet izgradnja barbanske zaobilaznice. Kad se ona izgradi, biti će žila kucavica za buduću poslovnu zonu, ali i cili kraj. Za naše je ljude bitno i da se svalta čin više naših cesta. Tribalo bi sve dovršiti po ten pitanju, pa onda samo održavati i šminkati postojeće.

Ujedno ste i aktivni član KUD-a Barban.

- Da, u KUD-u sam praktički od njegova osnivanja, a aktivan član od osamdesetih godina. Sada san voditelj folklora. Redovito nastupan u prvoj postavi plesača na svakoj smotri i gostovanjima. Plešem od 1978., a počeo san još u osnovnoj školi, tamo nidi u peten, šesten razredu. Mene je vajk privlačila folklor i kad god rivan, ja san u KUD-u. Zato ne bih voljia da se nikad ne ugasi. Jako me privlači sve vezano za našu baštinu, tradiciju i običaje. Tu san ljubav prema folkloru povuka od svoje fameje. U našen selu gotovo su svi na neki način u folkloru, od moje fameje do susedi. Neki su plesači, kako i ja, drugi kantaduri ili svirači. U folkloru su anke uključeni i moja

ENTUZIJASTI: ROMANO BROSKVAR, dugogodišnji aktivista KUD-a

Kanteva san i u snu

„Nikad je sve bilo drugačije. Oko naših se seli u kampanji čula kanta, ona stara istarska. Kad se kosilo, oralo, kopalo ili delalo u brajdami. Tega ni falilo, a sada tega ne čuješ.“ Tako se Romano Broskvar iz Prhati prisjeća davnih dana svog djetinjstva i mladosti, kada je istarska kanta imala neki drugi značaj nego što je to danas. Ali u njemu ona i dalje živi i pjeva, kao i ples i zvuci roženice i miha. Veseljak, uvijek na strani šale, ovaj dugogodišnji aktivist KUD-a Barban i nekadašnji njegov predsjednik vratio nas je malo u te davne dane i progovorio o današnjim aktivnostima KUD-a, plesu, kanti i svirci.

Vrsni ste kantadur i plesač. Otkud Vam taj talent?

- Već san sa 17 lit počeo kantati i plesati okolo. Poli nas na Prnjaništini to je bilo uobičajeno. Svakodnevno se čula kanta i svirka po selu, ali i kampanji. Tako je 1946. moj tac mi reka da siden poli njega

i da zakantan š njin. Ima san osan lit i to neću zabiti do kraja svoga života. Naučija san kantati slušajući, kad san čuva krave i ovce. Vajk san to ima u uhu, a pokojna mi je mati vajk govorila da san kanteva u snu. Danas gotovo da ni kante ku ne znam. U fameji smo tako dosta znali skupa pjevati, posebno sa sestrmi, a i brati bi se uključili. Onda je moje društvo počelo hoditi po plesi i tako je to sve krenulo.

U KUD-u Barban ste od njegova os-

RAZGOVOR: DEAN MAURIĆ, predsjednik Općinskog vijeća Općine Barban

Folkloriš i lovac u politici stopama svojih starijih

ščer, žena, brat i njegova žena te otac. Valjda je to genetski, jer su i moj did i baba vajk bili za domaću kantu, svirku i ples.

Zašto samo ples? Nije Vas interesirala svirka na nekom od istarskih instrumenata ili kanta? Koliko su mladi danas zainteresirani za folklor?

- Ples mi je bija nikako najbliži, a i najviše san ga voljia. U to doba, kad san krenuja s folklorom, bilo je dovoljno kantaduri i svirači da me to jednostavno ni privuklo. Niko san vrime anke pjeva u mješoviten zboru, ali nikad se nis opredjelija za istarske kante kako moj otac. Danas je gledateljima najzanimljivije gledat upravo ples zbog pokreta i gibanja, posebno kod balona. Domaću kantu mladi ne moru shvatit, pa ih toliko ne interesira. Zato u KUD-u sada nimamo nikakav problem najt mlade plesače, ali zato je jako teško najt svirače, a još teže kantadure.

Koji su Vam planovi s KUD-om?

- Potičemo da se ponovno aktivira Katedra čakavskog sabora koja je nekad bila jako povezana s KUD-om. Fali nam pripremljeni pomladak mladih folklorista, koji bi stekli osnove već u osnovnoj školi. Zato smo malo pokrenuli inicijativu s našom osnovnom školom da se ponovno u slobod-

nim aktivnostima dica upoznaju s folklorom. Ponovno potičemo formiranje recitatorske grupe i mješovitog zpora. Nikad je tu veliku ulogu imala manifestacija Kanat, svirka i ples naših najmlajih koja se održavala tjedan dana prije smotre folkloru u Barbanu. Tada su dica učila ča su to naši običaji, a pokle bi se i lakše uključili u stariju sekciju folkloriša.

Čime se još bavite u slobodno vrijeme? Kako to uskladjujete s radom u Općini, na radnom mjestu te obiteljskim obvezama?

- Više-manje svo slobodno vrime proveđen s folklorom, a kad je lovna sezona svaku san nedilju u lov. Teško je nikre pute uskladite sve te obveze s mojin delon u pogonu Rakonek i radom u Općini, ali sve se riva ako za to

imaš volju. Nedilje su zato rezervirane za fameju i izlaskе.

nivanja. Kako pamtite prve dane nastanka ovako važnog društva za vaš kraj?

- Ja sam bija aktivan i prije osnivanja KUD-a. Nastupa sam s drugim društvima i kantevim okolo. Mi smo kantaduri iz ovega kraja, i prije nego ča je postojao KUD, hodili okolo kantajući i nastupajući po raznim smotrami, ali i feštami, kako ča je Fešta mladega vina u Savičenti. Bila je to ekipa: ja, Anton Perčić, Josip Maurić, Marčelo Broskvar, Vlado Kožljan, Žarko Rojnić, Emil Perčić, moj zrman Josip Broskvar i barba Jure Broskvar. Ni bilo mista u Istri di nismo bili. U svemu su nas pratili Josip Koroman, Bepo Maurić, Alfonso Konović i Milan Perčić ki su svirili na roženicami. Bila je to jena grupa Barbanaca ka je kanatala i plesala okolo, kadi je god rabilo. Od tih se osnova formira KUD. Pokojni Renato Pernić, ki nas je upozna kad smo kantali na radiju Pula, najviše je inzistira na temu i nikako nas je povuka na to. Drago mi je da smo to napravili.

U Vašem KUD-u ima puno članova iz iste fameje. Iz Vaše obitelji ih je nekoliko. Kako to objašnjavate?

- Da, primjerice ja, moja šči Nevija i unuki Darijan i Andrea, David i Danijel smo u društvu. Moj sin Miljenko prova je jedan put kantati, ali kad je bija mali u naručju! (smih) On to voli poslušati i viti, ali ni akti-

van. Forši smo to potegli od moga pokojnega dida koji je bija vrsni svirač na roženicami. A na roženicami je svirija i moj barba Jure Broskvar. Tako da postoji ta tradicija u našoj fameji više od 75 lit. A meni su ljudi povidali da, kad se uzidala naša hiža u Prhatima di san ja od svoje braće prvi rođen, kamo smo preselili iz Prnjani, da se svirilo i kantevalo na otvorenju. Znači svaka se prilika poli nas u fameji koristila za zakantat i zasvirat. A inače naše selo Prhati poznato je po folkloru. Gotovo su svi uključeni u rad KUD-a.

Koliki je danas interes za kantu?

- Za kantu je nažalost mali interes, a mi ćemo u KUD-u pokušati za kantu animirati neke koji svire roženice i već su za to pokazali smisla. Već imamo u vidu dva svirača, koju su sada u peten i šesten razredu osnovne škole. Oni se uče sviriti, a ja ću ih pokušati podučiti i kanti kako ča san naučijaju svoju ščer i Tonija Maurića. Žalosno je ča danas ne moreš najt ninega ki će zakantati uz roženicu. Bitno je osim sluha znat sve beside od kante, ali i uklopit se u kumpaniju. Nikre pute bolje je mučat, nego kvarit.

S kime se Vi najbolje slážete i zašto?

- Kantevan s Bepon Troštom, Bepom Maurićem, Vladon Kožljanom, Nevion Kožljan (Mišan) i Nevijon Kožljan (Broskvar). A ima još kantaduri ki su jako

dobri, kako ča je Rafe Glavaš iz Bičići. Mi smo skupa kantali kad je bila 50. godišnjica filmskoga festivala u Puli. Nikad neću забити ni Bepa Jelčića, Vilija Škuflaća, a kanta san i s Labinjanima, Lovercima, Rakljanima i Ceranima. Sve su to društva s kojima san se mogu složiti. Nikad su vodili oni, nikad ja.

Ujedno ste bili i član žirija na smotrama folkloru Puljštine. Što se ocjenjuje i kako dajete bodove?

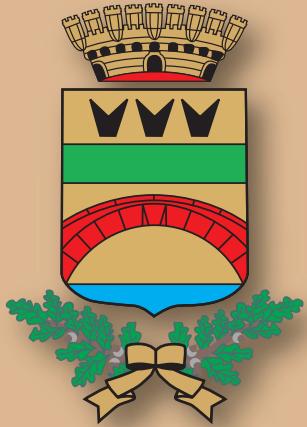
- Uz Vlada Pernića, Bruna Krajcara i Pina Knapića ocjenjuju svirku roženice. Bitno je vedit kako su se one složile. U kanti se to isto gleda i zajno se primjeti greška, ako je niki malo više diga glas. Mora se čuti svaka besida i kantu pjevači moraju skupa finit. Ča je kanta kraća, to je bolje zbog samih pjevača, ali i publike. Gubiš glas, triba ti puno kondicije, a i zamoriš publiku. A i vidiš po njoj ča njoj se svida.

Zašto se Vi nikad niste primili roženice ili nekog drugog instrumenta?

- Prova san svirit na roženicami, ali mi ni hodilo. Danas mi je že ča nis bija uporniji. Nis ima dovoljno želje. Ali zato mi gre plesat. Na piru ne moren pet menuti sidit, a na jenen san gambja 26 partnerica. Još san kako mali vajk skacka kad bin čuja svirku. To mi je jednostavno u krvi.

Općinsko vijeće i
Općinsko poglavarstvo
Općine Barban

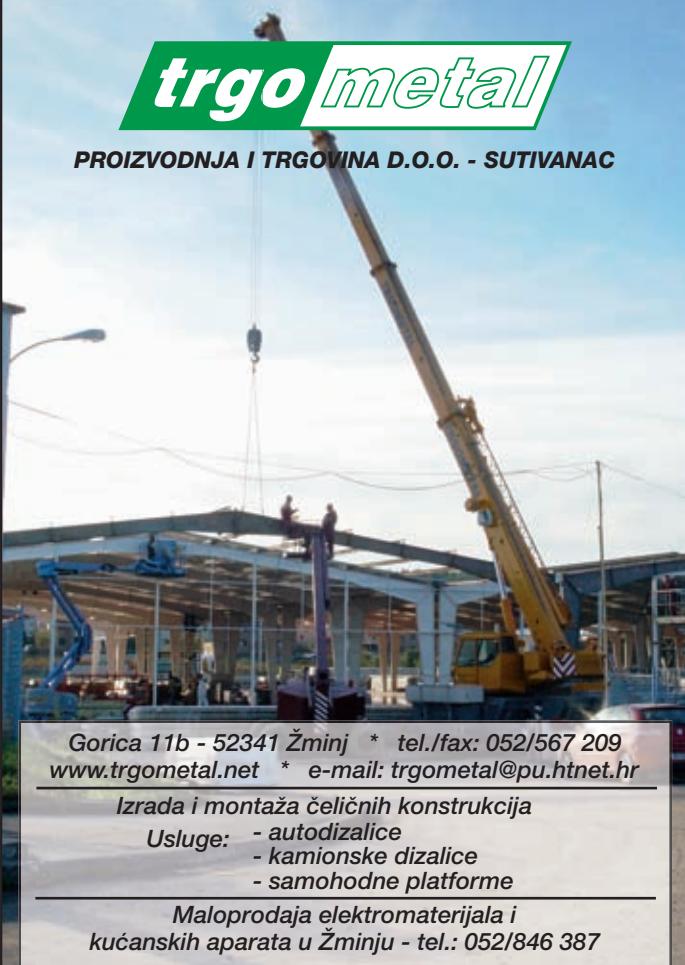

žele Vam
srićan Vazam

www.barban.hr

trgo metall

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O. - SUTIVANAC

Gorica 11b - 52341 Žminj * tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.net * e-mail: trgometal@pu.htnet.hr

Izrada i montaža čeličnih konstrukcija

Usluge:
- autodizalice
- kamionske dizalice
- samohodne platforme

Maloprodaja elektromaterijala i
kućanskih aparata u Žminju - tel.: 052/846 387

NAGRADNA IGRA

od: 01.04.
do 01.06.2007.

OPREMANJE STANA 1 X 60.000 KN

GARDALAND...KRSTARENJE

pu (ljanki) nih 60!
...godina s Vama

VELEPRODAJA I
MALOPRODAJA PIĆA

VALICA 11

52100 Pula

tel.: 052/534 175

383 240

OPĆINSKA PRIZNANJA 2006.: NEVIA KOŽLJAN, tajnica KUD-a

Živa enciklopedija narodnih običaja Barbanštine

Općinsko priznanje, koje se dodjeljuje na dan svetog Nikole, odnosno Dan općine nije moglo otići u bolje ruke. Nevia Kožljan, djevojačko Mišan iz KUD-a Barban, odnosno teta u suti-vanskom vrtiću, više ga je nego zaslужila zaduživši mnoge generacije za svoj dosadašnji trud, znanje i ljubav utkano u to društvo otkada ona u njemu djeluje. Jer ne samo da ćete u razgovoru s njom biti i više nego informirani o djelovanju barbanskog KUD-a, već ćete doznati mnoge zanimljive podatke o našoj baštini, nošnjama, instrumentima...

Kada ste se priključili KUD-u Barban i zašto?

- Prije KUD-a bila sam članica Katedre čakavskog sabora, a preko nje sam se uključila u rad KUD-a. U sklopu Katedre podučavala sam mlade pjevače, budući da sam i sama pjevačica, a to sam kasnije nastavila i s folklorom.

Priklučila sam mu se tamo negdje sredinom osamdesetih kao pjevačica i plesačica, a ubrzo sam postala i dio predsjedništva, tako da već godinama obnašam funkciju tajnice KUD-a.

Otkud takva ljubav prema folkloru?

- Ja sam iz obitelji pjevača iz Kužinići. To je tradicija koju su na mene prenijeli tata Ivan i mama Marija. Tata je nastupa za društvo iz Vodnjana, brat u Juršićima, a ja sam se u KUD uključila tek udajom na Barbanštinu. Ne znam kako bih danas mogla funkcionirati da ne pjevam naše stare kante ili pak da ne zaplešen balon. A i tradicija se dalje nastavila u mojoj familiji, jer su i moja kći i muž članovi KUD-a. U našem društvu prava je zanimljivost što su u KUD uključene po cijele familije, kao primjerice Broskvari, Maurići, Trošti, Rojnići... Ponekad nam vježbanje i nastupi nalikuju na prava obiteljska okupljanja.

U KUD-u još uvijek podučavate mlade folklorase. Kakav je njihov interes za tradiciju naših starib?

- Jako volim rad s mladima, tako da ih podučavam u folkloru. Volim ples, pa i danas aktivno plešem. Time ujedno

pomažem voditelju folklora u vježbanju plesa. Djevojaka ima uvijek dovoljno, a mladića ponekad nedostaje. Ali kasnije se oni duže zadrže u KUD-u nego djevojke, koje redovito poslije srednje škole napuštaju naše društvo. Puno se mladića bavi sportom, a neki su od njih i konjanici na Trci, ali folklor nikad ne zapostavljaju. Kad si jednom u tome, teško to napuštaš. Nažalost, malo se njih u usporedbi s onim prije odlučuje na pjevanje, najviše je kandidata za ples. Nekad je bilo više pjevačica nego danas, kao što je Gordana Kožljan Grigorinić ili Maja i Adrijana Grigorinić. Prije je to poticala manifestacija Kanat, svirka i ples naših najmlajih koju je Katedra organizirala od 1975. do 1990. te od 1998. do 2001. Tada su postojala i savjetovanja za voditelje, edukacija mladih naraštaja tradiciji i folkloru, a djeca su se družila, dolazila iz drugih krajeva u Barban. Tako su se stvarali novi naraštaji, pa nam je želja da se takva manifestacija ponovno pokrene.

Koji su Vam planovi u KUD-u nakon 30 godina postojanja?

- KUD je nekad imao još dvije sekcije koje smo ponovno pokrenuli. Riječ je o recitatorskoj grupi koja njeguje našu domaću besedu te mješoviti pjevački zbor.

Za zbor se trenutno radi spisak budućih članova, a vodit će ga Sanja Knezović-Tomišić. Recitatorsku i literarnu grupu u osnovnoj školi vode Katika Špada i Gordana Grigorinić. U osnovnoj smo školi također, u suradnji s ravnateljicom Zdravkom Šarić, potakli i obnovu folklorne sekcije, a djecu će plesu podučavati Smiljana Vale. Za našu 30. godišnjicu, koju smo obilježili prošle godine, namjeravamo izdati monografiju KUD-a nazvanu Barbanska dota na 160 stranica tvrdog uveza. Ona će se javnosti prezentirati u travnju. Kod nas je KUD-u običaj svaku obljetnicu proslaviti izdavanjem kasete, CD-a ili neke knjižice.

U monografiji ste Vi tvorac većine tekstova.

- Strašno volim čitati, ali i sama pisati, tako da sam se time bavila i prije ideje o monografiji. Vlado Pernić će se u uvodnom dijelu monografije osvrnuti na povijest

Barbanštine, dok sam ja preuzela dio tekstova posvećenih pučkim instrumentima i njihovim graditeljima. Kod nas su to Karlo Špada i Alfo Konović koji je smislio novi istarski instrument, svojevrstan spoj svirala i sopolica. U našoj ćemo ga monografiji predstaviti kao barbanski instrument. Napisala sam i tekstove o narodnim nošnjama, plesovima i pjesmi, tako da će spomenuti pjevače i kojih nažalost nema više među nama, kao što je Bepo Jelčić s kojim mi je uvijek bio užitak zakantati. Osvrnula sam se i na stare zanate i običaje na Barbanštini te na budućnost KUD-a.

Vaša velika strast su i istarske narodne nošnje.

- U KUD-u sam zadužena za narodne nošnje o kojima mladim članovima svaki put održim predavanje. Upućujem ih o nazivima pojedinih dijelova nošnje, kako se odijevaju te o načinu održavanja, jer je on specifičan. Moram reći da mi imamo sve starinske i originalne nošnje, koje je danas teško naći. Zadnje smo tri igrom slučaja kupili iz Boškari i one su za nas pravo zlato. Popravljam ih sama, a kada su u pitanju neki veći zahvati Miho Orlić iz Pule.

Godišnjica šajinske tragedije

Komemoracija u Šajinima

Nevine žrtve sela Šajini nikad se neće zaboraviti. Stoga se svake godine 9. siječnja obilježava dan fašističkog pokolja mještana ovog sela, polaganjem vijenaca na spomen obilježja. Ove je godine za nevine žrtve iz drugog svjetskog rata služena sveta misa, a potom su predstavnici naše općine, općine Svetvinčenat i Matulji, predsjednik Županijske skupštine Anton Peruško, dožupani Sergio Bernich i Marin Brkarić, pulski gradonačelnik Boris Miletić, predstavnici regionalnog i republičkog SAB-atežupanijski vatrogasni zapovjednik Dino Kozlevac, položili vijence na spomen-obilježja. Anton Mačan, predsjednik Saveza antifašističkih boraca iz Matulja, Barbanu prijateljske općine, inače rodom iz Bokordići, podsjetio je na tragediju, koja je 30. travnja te iste godine zadesila i naselje Lipu, gdje je stradalo 269 nedužnih žitelja te pozvao predstavnike općine Barban i Svetvinčenat na obilježavanje toga tragičnog događaja u travnju. Tomo Ravnić, iz istarskog SAB-a, osvrnuo se na talijanske neofašiste koji pokušavaju osporiti

i kriminalizirati NOB.

Nakon polaganja vijenaca, program komemoracije nastavljen je u mjesnom domu u Šajinima, gdje je svjedok tragedije Janko Kolić prisutne još jednom svojim sjećanjima podsjetio na divlaštvo fašista krajem drugog svjetskog rata. Talijanski fašisti, koji su nakon kapitulacije Italije prešli pod njemačko zapovjedništvo, te su hladne sjećanske noći zbog njihove potpore partizanima u Šajinima ubili pedeset mještana, mahom muškaraca, u dobi od osam do 82 godine. Spalili su i opljačkali kuće i staje te pobili stoku. Nakon okrutnog zločina, na zgarištima svojih domova os-

tale su samo udovice i brojna djeca. Nakon Šajini, fašisti su zločine počinili i u zaseoku Računići te u Bokordićima, gdje su ubili 22 mještana, a deserteri odveli u konc-logore. Ti su događaji ove godine dokumentirani i u knjizi »Barbarizam u barbanskim Šajinima«, koju je gostima predstavio načelnik, ujedno i urednik knjige Denis Kontošić. Knjigu je u 700 primjeraka izdala Općina Barban.

KNJIGE: „Barbarizam u barbanskim Šajinima“

Objavljena knjiga o šajinskoj tragediji

„Barbarizam u barbanskim Šajinima“ naziv je knjige koju je uoči 63. obljetnice od stradanja tog sela u Drugom svjetskom ratu tiskala Općina Barban. Knjiga na stotinjak stranica izdana je u 700 primjeraka u Grafici u Režancima. Knjiga je dugo najavljavana i čini dokumentarni zapis o tragediji.

Isti je naziv svojoj građi o šajinskoj tragediji, koju je pomno sakupljao, dao po-kojni novinar Glasa Istre David M. Fištrović. On je sam namjeravao objaviti knjigu o tom događaju, ali ga je smrt prerano zaustavila. Njegovu je građu, kao i građu svih ostalih poglavlja, prikupio načelnik Denis Kontošić, ujedno i urednik knjige, te je Fištroviću u čast, ona naslovljena njegovim naslovom i predstavljena kao njegova. Knjiga je podijeljena na nekoliko poglavlja. Zadržana je građa pokojnog novinara, kojoj su dodani i članci o toj tragediji i drugih novinara „Glasa Istre“ koji su objavljeni uz obljetnice te tragedije. Sam urednik kaže da je prikupljeno moguće nadopunjavati u budućnosti te da knjiga može poslužiti kao dobra baza za obimniji uradak o ovoj temi.

Prvo poglavlje čini Fištrovićeva građa, gdje se opisuje tragična noć s 8. na 9. siječnja, kada su pripadnici fašističke Crne legije 194. puka 71. pješačke divizije Wehrmacht-a zapalili selo i divlački pobili 49 Šajinaca te 22 žitelja Bokordići. Tu je predstavljeno i sjećanje Antona Kolića Jureše, koji opisuje

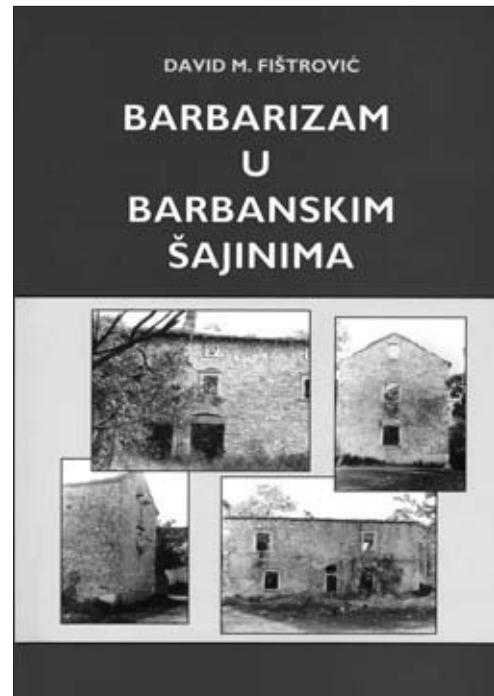
događaje mjesec dana prije tragedije koji su najavili pokolj. Naveden je i popis stradalih osoba uz koji je objavljen i popis stradalih naveden prema knjizi »Spomenici govore« (Pula 2004., UABH Grada Pule) Abrama Maružina i Mihe Rojnića. Nakon opisa šajinske tragedije, Fištrović govori o bombardiranju Pule, koje se dogodilo odmah nakon pokolja u Šajinima. Poglavlje završava njegovim novinskim napisom i prigodnim govorom Tome Ravnića povodom 50. godišnjice stradanja sela.

Drugo poglavlje započinje člankom Ive Rudana iz 1967. o Antonu Matošiću, koji se nakon spaljivanja sela brinuo za šajinsku djecu bez roditelja. Tu je objavljen i razgovor sa svjedokom pokolja Jankom Kolićem objavljen u »Barbanskom glasniku«. Predstavljeni su i članci iz „Glasa Istre“ koji su objavljeni zadnjih desetak godina.

Selo Lipa u sadašnjoj općini Matulji 30. travnja te iste godine krajem rata stradalo je na isti način kao i Šajini, ali s većim brojem žrtava, njih 263. Stoga je treće poglavlje knjige posvećeno toj tragediji koja spaja oba mjesta koja su zbratimljena kao i njihove općine.

Prozom i pjesmama završava se knjiga u četvrtom poglavlju. Literarna se djela, svako na svoj način osvrće na pokolj, a objedinjava radove stradalni-

ka pokolja i onih kasnije rođenih. Svojim su se pjesmama predstavili Mirko Pekica, Dino Matošić, Lucija Bakmaz Pekica, Lidija Pekica Belvedere, Loreta Ukota, Nensi Pereša te urednik knjige Denis Kontošić. Predstavljena je i kratka priča »Jedna noć u krvu« Dina Matošića.

ŽIVOT: Doživjeti stotu

Barbanski stogodišnjaci

U Manjadvorima, Borinićima i Sutivancu danas žive tri naša žitelja koji su napunili ili će ove godine napuniti stotinu godina. Lijep je to vijek i godine koje ostavljaju za sobom, a nama daju priče i sjećanja na vremena četiriju država: Austro-Ugarske, Italije, Jugoslavije i Hrvatske. Ovim im putem želimo čestitati rođendan i nek nam požive još koju godinu!

Najstarija među njima je **Luca Bužleta** koja će 26. travnja napuniti 102 godine. Ona je već svoj stoti rođendan obilježila malom feštom u obiteljskom okruženju prije

Jure Keba iz Manjadvori

dvije godine. Tada je bila dobrog zdravlja, iako je slabo vidjela. Redovito boravi uz svoje ognjište, a za nju se brine sin Filip. Inače, u Borinići živi preko 80 godina, a udajom je došla iz obližnjih Šajini. Ima dva unuka i dva praprunuka, a od djece jedino je živ sin Filip. Kao recept dugovječnosti za nju je domaća hrana, težak rad, ali i život na selu.

Prije dva mjeseca, odnosno 11. veljače, svoj je stoti rođendan proslavila **Luca Medančić** koja sada živi u Gorici. Čitav je život živjela u susjednim Medančićima, ali kada se više nije mogla brinuti za samu sebe, brigu o njoj je preuzeila obitelj Roce, odnosno nećakinja Marija Roce. Teta Luca također je prikladno proslavila svoju stotu godinu uz veliku feštu. Nikad nije imala djece, a muž joj je preminuo još 1975. godine. Od malih je riječi, ali sjećanja na davne dane znaju pobuditi još koju iskricu života., posebno kada se prisjeti ratnih dana

Luca Medančić iz Gorice

u Sutivancu.

Svoj stoti rođendan barba **Jure Keba** iz Manjadvori tek treba proslaviti. I kako sam kaže biti će to velika fešta u selu. Mještani za njegov rođendan 23. travnja spremaju veliku feštu u mjesnom domu uz istarsku kantu i svirku, ali i fritaju od sto jaja. Barba Jure itekako dobro nosi svojih sto, jer je i dalje jako vitalan, spreman na šalu i zafirkaciju te priču. Još uvijek radi u vrtu, ono što može, te obide kampanju. Rođen je u Manjadvorcima koje nikad nije napuštao, unatoč burnim vremenima. Za vrijeme prvog svjetskog rata s obitelji je izbjegao u Moravsku, u drugom je svjetskom ratu bio u partizanima u Gorskem kotaru, a pod Jugoslavijom je radio u Raši i Puli kao zidar. U penziji je od 1964. Danas se za njega brine kći Andželina, a i dalje se hrani domaćom hranom, svako se jutro razgibava. Popije koju bevandu, a pušenje je ostavio prije 40 godina.

Luca Bužleta iz Borinići

SEOSKI TURIZAM: Nastavak edukacije

Održana predavanja za iznajmljivače privatnog smještaja

U dva su navrata Općina Barban i Udruga iznajmljivača „Barban-turist“ organizirali edukativna predavanja za privatne iznajmljivače na području općine kako bi potakla daljnji razvoj i podizanje kvalitete seoskog turizma. Prvo se predavanje održalo 2. ožujka, a drugo 23. ožujka. Teme predavanja bile su upoznavanje sa zakonskom regulativom, o čemu je govorila direktorica Turističke zajednice Grada Pule Sanja Cinkopan Kortaj, punjenje kapaciteta putem Interneta, istarska kvaliteta privatnog turističkog smještaja Domus bonus te razgovor s predstavnicima turističkih agencija.

O punjenju kapaciteta online iznajmljivače je informirao Dean Koroman, voditelj prodaje za internetsku stranicu www.histrical.com, koji je istaknuo da je izrada vlastitih internetskih stranica skupa, a da se stranice Histrice mogu koristiti uz određeni godišnji paušal. Istodobno tu stranicu dnevno posjećuje velik broj posjetitelja. Kako registrirati djelatnost, što se sve mora imati u objektu, koje obveze iznajmljivači imaju prema Turističkoj zajednici i policiji, kako se vodi račun, porezni paušal, turistička članarina i slično predstavila je pak direktorica pulskog TZ-a. Svoje su ideje iznajmljivačima predstavile i turističke agencije Villas Forum iz Savičente i Lang International iz Pule. Roberto Mračević iz Villas Foruma govorio je o sistemu rada kod iznajmljivanja elitnih vila s bazenima, kojih u unutrašnjosti Istre ima oko 50-tak. Istaknuo je da birani gost traži izuzetnu

kvalitetu smještaja uz popratne sadržaje i da mu to nije problem platiti, kao što je slučaj s klijentelom u Velikoj Britaniji. O podizanju kvalitete privatnog smještaja govorili su: Marino Brečević o istarskoj kvaliteti Domus bonus, u ime Turističke zajednice Istarske županije, te predstavnik turističke agencije Novasol Hrvatska, Dalibor Bile, o modalitetima poboljšanja ponude.

NARODNI OBIČAJI: MAŠKARE

Maškarana veselica u Hrbokima

Maškarana skupina Hrbočana i ove je godine vikend prije Pusta obilazila svoje selo, ali i ona obližnja, kako bi prije korizmenih dana još jednom razveselila svoje susjede i prijatelje. Vesela je povorka obišla i obližnje Dobrane, Rebiće, Beloče, pa čak i Manjadvorce, a prikupljenu je hranu pripremila za veliku veselicu i feštu koja se uz živu muziku održala u hrbočkom mjesnom domu.

Fešta se maškara nastavila i za sam Pust kada su okupljeni mještani spalili pusta. Porota u sastavu Nenad Duras, Valter, Damir, Željko i Radenko Radola, Ivan, Aleksandar i Stevo Biljuh, jednoglasno su donijeli odluku da je pust kriv po svim točkama

optužnice. Kriv je među ostalim što su Hrbočanke „vajka doma z dicon, dok muški igraju boće i harte“, što još nije gotovo igralište, što bočarski klub nije došao u ligu više i što je puno vikendaša u selu. Kriv je i „ča nidan više ne tendi naše klance“ i „ča ni ceste za Slime“. U to su ga ime „nažgali“, i time zaboravili na sve prošlogodišnje muke. Feštu su nastavili u znaku vikenda prije uz fri-taju i živu muziku.

Inače maškare već četiri godine za redom organizira mjesni odbor Hrboki i njihov bočarski klub. Tradicija maškara u Hrbokima ima dugi vijek, a neko se vrijeme zapustila, ali se sada na radost većine ponovno obnovila.

MLADI SPORTAŠI: ANDREA LICUL, odbojkaška prvakinja

Iz Želiski na olimijadu i svjetsko prvenstvo

Ljubav prema odbojci s njom je jednostavno srasla. A njome se bavi od četvrtog razreda osnovne. Devetnaestogodišnja Andrea Licul iz Želiski sada je studentica prve godine razredne nastave na pulskom Pedagoškom fakultetu, ali odbojku nije zapustila. Već s 14 godina dobila je titulu mlađe kadetske prvakinje Hrvatske, a u pulskom je klubu bila kadetska prvakinja Hrvatske 2005. te dvaput juniorska prvakinja ove i prošle godine. Ove je godine također proglašena najboljom pucačicom Hrvatske. Ujedno je i bila član kadetske hrvatske reprezentacije te je nastupala na Alpe-Adria turniru 2004. gdje su hrvatske odbojkašice osvojile prvo mjesto. Sudjelovala je i na europskoj olimpijadi te evropskom i svjetskom prvenstvu u Kini.

Skromna i malih riječi, opisala je svoj više nego uspješan sportski put od školskog odbojkaškog kluba do sadašnjeg u odbojkaškom klubu Pula OTP banka.

Sve je počelo još u Višnjanu, gdje je do sedmog razreda osnovne škole odbojku igrala za njihov školski klub. Zbog perspektive, ali i uspjeha te volje za dalnjim bavljenjem u tom sportu, prije srednje škole prešla je u odbojkaški klub Poreč.

- Iz osnovne škole u porečki je klub uz mene otiošlo još nekoliko cura, tako da mi nije bilo teško naviknuti se na novu sredinu. A i trener je ostao isti - Dragan Salapura. Postizali smo dobre rezultate, ali zbog finansijske situacije nismo mogli ući u prvu ligu.

Tada sam odučila doći u pulski klub koji je bolje kotirao. Tu me od početka također jako dobro prate trener Boris Breščić te njegovi pomoćnici Goran Jovanović i Jasmina Breščić, priča mlada sportašica.

Drugi razlog je i fakultet. Uz redovne obveze u školi, danas se potpuno posvetila sportu, pa veli da slobodnog vremena gotovo i nema. Trenira se po dva puta na dan, ujutro i navečer po sat i pol uz utakmicu subotom. Od sportskih obveza uspijeva odmoriti dok nema sezone, odnosno od svibnja do kolovoza. A volje i želje za dalnjim bavljenjem odbojkicom ne nedostaje, usprkos prenatrpanom rasporedu. A zašto i bi, kada

je dosad „pobrala“ izvrsne rezultate. Već s 14 godina dobila je titulu mlađe kadetske prvakinje Hrvatske, a u pulskom je klubu bila kadetska prvakinja Hrvatske 2005. te dvaput juniorska prvakinja ove i prošle godine. Ove je godine također proglašena najboljom pucačicom Hrvatske. Ujedno je i bila član kadetske hrvatske reprezentacije te je nastupala na Alpe-Adria turniru 2004. gdje su hrvatske odbojkašice osvojile prvo mjesto. Sudjelovala je i na europskoj olimpijadi te evropskom i svjetskom prvenstvu u Kini. Stoga putovanja joj nije nedostajalo. Veli da zna cijelu Hrvatsku, a puno putuje i Europom, u čemu je obitelj u potpunosti podržava i prati je u treninzima i nastupima u klubu, iako joj je puno lakše pratiti treninge otkada ima vozačku dozvolu..

- Odbojku volim, jer mi je društvo super i sve smo bez obzira na godine kao jedno. Uvijek se dobro zabavljamo na putovanjima i zajedno proslavimo svaku pobjedu. A i uvijek te vuče želja za pobjedom i uspjehom. Međutim, to nije lak sport i većina odbojkašica odlazi iz odbojke zbog ozljeda. I ja sam ih već imala nekoliko, ali od odbojke još dugo ne namjeravam odustati, veli Andrea.

Plan joj je svakako ostati u sportu i nakon odbojke, iako nije upisala Kineziološki fakultet. Priča da joj je to bila želja, ali da nije htjela otici od kuće. Stoga planira upisati Višu trenersku školu u Puli, kako bi kasnije educirala i trenirala mlađe naraštaje.

OBRTNIŠTVO: Udrženje obrtnika Pula

Susret predstavnika Udrženja obrtnika Pula i Općine Barban

Početkom ove godine predstavnici Udrženja obrtnika Pula posjetili su čelnike Općine Barban kako bi se uspostavila bliža suradnja i međusobna pomoć u rješavanju pitanja bitnih za obrtništvo sa ovog područja, a koja su u nadležnosti Općine. Iz Udrženja obrtnika Pula razgovoru su prisustvovali predsjednik Udrženja Vitomir Pap i tajnik Sergio Stupar, a iz Općine Barban načelnik Denis Kontošić i zamjenik načelnika Mladen Filipović.

Predstavnici Udrženja obrtnika iskoristili su priliku da predstave svoju organizaciju i djelovanje, kako predstavnicima općine, tako i obrtnicima te drugim žiteljima općine.

U razgovorima predstavnika Udrženja i Općine dotaknuta su brojna pitanja vezana za obrtništvo, od lokalnih poreza i doprinosa do mogućnosti i uvjeta za formiranje zone male privrede na cesti Barban – Vodnjan. Na području općine ima i dosta praznih škola koje bi se mogle iskoristiti u poduzetničke svrhe.

Ovakvi susreti su obostrano korisni te bi ih trebalo održavati barem jedanput godišnje. Poželjno bi bilo sastanke održati na nivou Poglavarstva i uključiti nekoliko

obrtnika raznih djelatnosti sa područja općine. Općina će ubuduće obavještavati Udrženje obrtnika o novim općinskim propisima koji se tiču poslovanja i javnih davanja obrtnika.

Kako je u razgovoru utvrđeno da su obje strane zainteresirane da surađuju na svim pitanjima važnim za razvoj obrtništva i poduzetništva, pozivaju se i obrtnici općine Barban da putem Udrženja iznesu svoje inicijative, prijedloge i pitanja od zajedničkog interesa, koje je moguće riješiti na lokalnoj općinskoj razini.

Za ova i druga pitanja obrtnici se mogu obratiti u Udrženje koje se nalazi na adresi Pula, Zadarska 8, osobno, telefonom na broj 211-711, ili poslati e-mail: udrzene-obrtnika-pula@pu.t-com.hr

djelatnost, koja promiče, usklađuje, zastupa i predstavlja zajedničke interese obrtništva u svom teritorijalnom obuhvatu.

Teritorijalni obuhvat Udrženja čini područje Grada Pule i Grada Vodnjana, te općina Barban, Fažana, Ližnjan, Marčana, Medulin i Svetvinčenat.

Udrženje je dio komorskog sustava u koje je udruženo obrtništvo Hrvatske. Udrženje obrtnika pokrivaju područja jedne ili više općina i gradova, a na nivou županija udruženi su u područne obrtničke komore. Udrženja i područne komore članovi su Hrvatske obrtničke komore, kao zajedničke krovne organizacije svih obrtnika.

Podaci o našim članovima – obrtnicima, ali i svim obrtnicima Hrvatske mogu se naći i pretraživati po određenim kriterijima u Obrtnom registru koji se nalazi na Internetu, na web stranici Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva – www.mingorp.hr.

Danas Udrženje obrtnika Pula ima preko 3100 članova, čiji se stručni rad odvija u osam sekcija, prema granama djelatnosti.

IZO d.o.o.
Balići 18, 52341 Žminj
telefon: 052 300 270

DURAVIT

**export-import, trgovina
na veliko i malo d.o.o. Pula**

52100 Pula, INDUSTRIJSKA bb
fax: 052/535 013
tel.: 535 578, 534 907
e-mail: duravit-pula@duravit.hr

UGOSTITELJSKO - TRGOVAČKI OBRT

Quellis

**Barban 67
52207 BARBAN
telefon: (052) 567 632**

TRG ALEN

MARKEt - kombi dostava
Autodijelovi:
- kamionski program
- veleprodaja

Camlići 19, BARBAN
tel./fax: 052 / 567 152
gsm: 099 / 688 92 12, 098 / 193 65 83

Fermal

Poduzeće za pogrebne usluge,
transport, trgovinu i cvjećarna d.o.o.
vl. Mladen i Nedeljka Filipović
Frkeči 48, Barban

tel./fax: 052/567-133, 567-477
gsm: 098 219-188,
gsm: 098 701-812
e-mail: fernal@inet.hr

LANG international

turistička agencija
travel agency

52100 PULA, Flanatička 11 * CROATIA (HR)
tel +385(0)52/ 212.926 * tel/fax 215.060

e-mail: lang-international@pu.htnet.hr
www.lang-international.com
ID cod: HR-AB-52-040051261

- OMLADINSKI TURIZAM -
- HOTELSKI SMJEŠTAJ -
- TURISTIČKA NASELJA -
- PRIVATNI SMJEŠTAJ -
- IZLETI -

**KOD NAS MOŽETE PRIJAVITI
VAŠE GOSTE**

PIZZERIA • ZARA •

Tel. 052/567-317

52207 Barban
tel.: 052/567-317

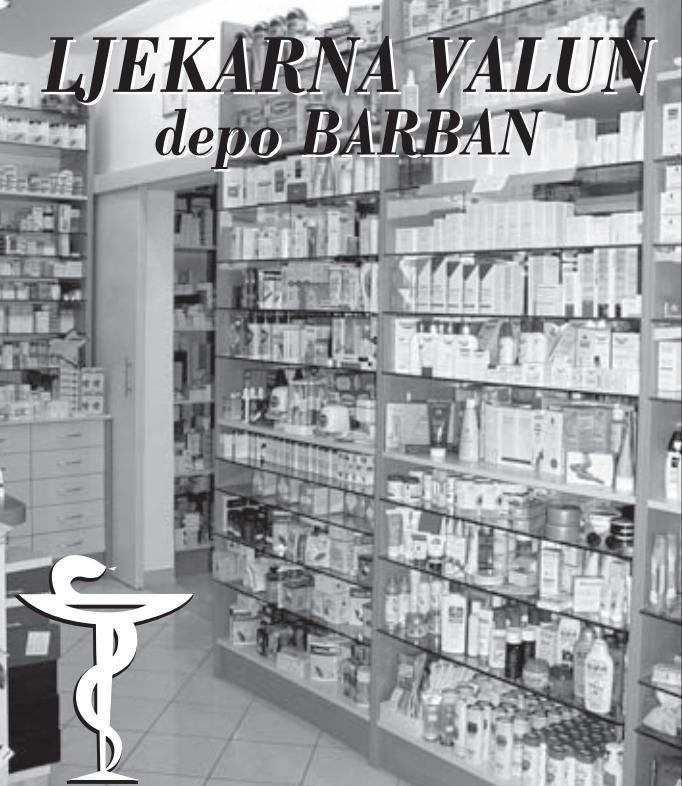
*Radno vrijeme: od 09 do 23 sata
Pizze: od 13 do 23 sata
Ponedjeljkom zatvoreno*

Da Stefania

Seljačko domaćinstvo "Da Stefania"
Draguzeti - Barban
Vl. Nadja Osip Mob.: 098 420 501

LJEKARNA VALUN depo BARBAN

RADNO VRIJEME:
*ponedjeljak, utorak srijeda: od 8 do 15 sati
četvrtak: od 13 do 20 sati, subota: od 8 do 12 sati
telefon: (052) 393 470*

ZAJEDNIČKI BRAVARSKO - TOKARSKI OBRT

VIKTOR

SUTIVANAC
Gorica 9
52341 ŽMINJ

Izrađujemo:

vrata, prozore,
ograde i portune
kovano i obično,
hale, nadstrešnice,
pokrivanje i oblaganje
panelima i limom te
završna limarija.

vlasnici:

Denis Roce
gsm: 098 862 817
Dorijano Roce
gsm: 098 372 579
tel. / fax: 052/567 180
tel.: 052/567 095

gsm: 091 52 52 975
tel.: 052 567 177
vl. Zlatko Roce

ZR GRADITELJSTVO
d.o.o. - SUTIVANAC

Grazzia

Draguzeti 1, 52207 Barban

ISKORISTITE
USKRŠNJI POPUST
NA AUTOGUME 10%
(OD 05.04. DO 25.04.2007.)

■ TRGOVINA
MJEŠOVITOM
ROBOM

- prodaja auto i poljoprivrednih guma
- BESPLATNA MONTAŽA
- vulkanizerske usluge

- NOVO U PONUDI:
- prodaja ulja (INA, ELF, MOBILE, CASTROL ...)
- prodaja filtera
- besplatna zamjena

tel.: 567-350, fax: 567-783 * gsm: 098 - 219 670

VODOTEHNAMONT

vl. ANTIĆ ENIO
Rebići 16
gsm: 098 290 543

VODOINSTALACIJE I
CENTRALNO GRIJANJE

- specijalizirani OPEL servis
- originalni OPEL rezervni dijelovi
- vučna služba 0 - 24
- autotransporti u zemlji i inozemstvu
- trgovina rezervnim dijelovima
- popravak traktora i poljoprivredne mehanizacije
- prodaja, montaža i balansiranje autoguma, guma za traktore i poljoprivredne strojeve

AUTOSERVIS FILIPOVIĆ - BARBAN

telefon: 052/567 191; telefax: 052/567 782; gsm: 098 219 359, 098 512 7919

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

ZAMELLI d.o.o.

Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

AKCIJA!

STIHL I VIKING

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I
VIKING UREĐAJE

- SJEMENSKA ROBA

- GNOJIVA

- BOJE I LAKOVI

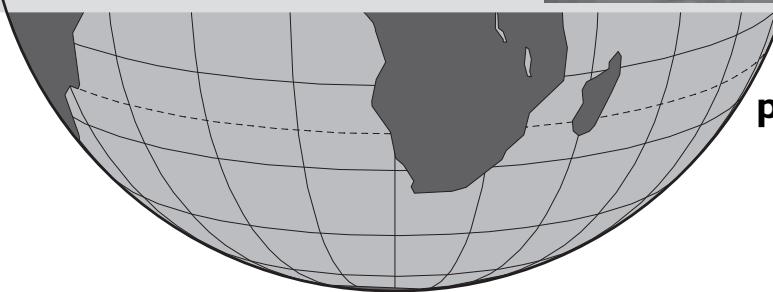
- ŽELJEZARIJA

NINA-AUTO

**Prodaja vozila
ISUZU i LADA**

**Traktori i
poljoprivredna mehanizacija:
EURO WOLF, CLAAS,
IMT, TOMO VINKOVIC,
GOLDONI, UNIVERZAL
te rezervni dijelovi i
sjemenska roba**

KVARANTA

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVnim DIJELOVIMA

BARBAN, Melnica 13a tel. 052 / 567 421, gsm 098 / 421 781

Ovlašteni smo zastupnik

**ORIGINALNI
REZERVNI DIJELOVI**
Perkins
Motori

za Istarsku županiju.**DOSTAVA NA VAŠU
KUĆNU ADRESU****GENERALNI REMONT MOTORA!
POPUST ZA MEHANIČARE!**

- Strojna obrada motora
- Rezervni dijelovi
- Akumulatori
- Ulja i maziva
- Filteri zraka, ulja, goriva, hidraulike
- Auto gume

SACHS

Bendix

- Traktorske gume
- Kamionske gume
- Gume za radne strojeve

Nadogradnja motora
na keramičku tehnologiju
**CERAMIC POWER
LIQUID**

LOMBARDINI
△ intermotor
LOMBARDINI
△ SLANZI △

ŽELIZAR

ŽELIZAR - tvornica inox opreme

Želiski 1D - 52207 BARBAN, tel.: +385(0)52 / 567 333, fax: +385(0)52 / 567 273, gsm: +385(0)98 224 404
e-mail: zelizar@inet.hr www.zelizar.hr

POGON DUBROVA

IZRADA I MONTAŽA PLASTIČNIH I ALUMINIJSKIH PROZORA, VRATA, OTKLOPNO KLIZNIH STIJENA IZ VISOKO KVALITETNIH 6 KOMORNIH PROFILA SCHÜCO CT 70 CAVA

1. NOVO: Grilje (žaluzine) pomicne i fiksne sa mogućnostima izbačaja do 13 cm
2. Izrada i montaža termopan stakla
3. Aluminijski 3 komorni termički profili
4. Mreže za komarce
5. Rolete i roletne kutije

